

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 23 mei 2018
(OR. en)

9056/18

**Interinstitutioneel dossier:
2016/0364 (COD)**

EF 136
ECOFIN 432
CODEC 812

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	de delegaties
Betreft:	Voorstel voor een RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD tot wijziging van Richtlijn 2013/36/EU met betrekking tot vrijgestelde entiteiten, financiële holdings, gemengde financiële holdings, beloning, toezichtmaatregelen en -bevoegdheden en kapitaalconserveringsmaatregelen - <i>Compromistekst van het voorzitterschap</i>

Hierbij gaat voor de delegaties een compromistekst van het voorzitterschap over bovengenoemd voorstel, die op 25 mei 2018 aan de Raad zal worden voorgelegd.

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 2013/36/EU met betrekking tot vrijgestelde entiteiten, financiële holdings, gemengde financiële holdings, beloning, toezichtmaatregelen en -bevoegdheden en kapitaalconserveringsmaatregelen

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 53, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank¹

Gezien het advies van het Comité van de Regio's²,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

---

¹ PB C [...], [...], blz. [...].

² PB C van , blz. .

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad³ en Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad⁴ werden aangenomen in reactie op de financiële crisissen die in 2007-2008 uitbraken. Deze wetgevingsmaatregelen hebben in aanzienlijke mate bijgedragen tot de versterking van het financiële stelsel in de Unie en hebben de instellingen beter bestand gemaakt tegen mogelijke toekomstige schokken. Hoewel deze maatregelen zeer uitgebreid waren, zijn daarmee niet alle geconstateerde gebreken in de instellingen aangepakt. Verder waren een aantal van de aanvankelijk voorgestelde maatregelen onderworpen aan herzieningsclausules of waren zij niet voldoende omschreven om te zorgen voor een vlotte toepassing ervan.
- (2) Deze richtlijn heeft tot doel problemen aan te pakken met betrekking tot bepalingen die niet voldoende duidelijk zijn gebleken en daarom vatbaar waren voor uiteenlopende interpretaties of die voor bepaalde instellingen een te grote belasting bleken te vormen. Zij bevat eveneens aanpassingen van Richtlijn 2013/36/EU die nodig zijn na de aanneming van andere toepasselijke Uniewetgeving, zoals Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad⁵ of na de wijzigingen die parallel met Verordening (EU) nr. 575/2013 zijn voorgesteld. Ten slotte sluit het huidige regelgevingskader door de voorgestelde wijzigingen beter aan bij internationale ontwikkelingen, waardoor de consistentie en de vergelijkbaarheid tussen rechtsgebieden bevorderd wordt.

---

³ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338).

⁴ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

⁵ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190).

- (3) Financiële holdings en gemengde financiële holdings kunnen moederondernemingen van bankgroepen zijn en de toepassing van prudentiële vereisten moet gebeuren op basis van de geconsolideerde situatie van die holdings. Aangezien de instelling waarover dergelijke financiële holdings zeggenschap uitoefenen, niet altijd in staat is te voldoen aan de vereisten op geconsolideerde basis in de groep is het nodig dat bepaalde financiële holdings en gemengde financiële holdings rechtstreeks binnen de werkingssfeer van de toezichtbevoegdheden van Richtlijn 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 575/2013 worden gebracht om de naleving op geconsolideerde basis te waarborgen. Daarom moet worden voorzien in een specifieke goedkeuringsprocedure en rechtstreekse toezichtbevoegdheden ten aanzien van bepaalde financiële holdings en gemengde financiële holdings om dergelijke holdings rechtstreeks verantwoordelijk te kunnen stellen voor het naleven van geconsolideerde prudentiële vereisten, zonder hen op individueel niveau te onderwerpen aan bijkomende prudentiële vereisten.
- (3a) De goedkeuring van en het toezicht op bepaalde holdings mag niet beletten dat groepen met het oog op de naleving van geconsolideerde vereisten zelf over specifieke interne regelingen en taakverdelingen binnen de groep beslissen, en mag het rechtstreekse toezicht op de instellingen binnen de groep die betrokken zijn bij het garanderen van de naleving van prudentiële vereisten op geconsolideerde basis, niet verhinderen.
- (3b) Onder specifieke omstandigheden kan een financiële holding of gemengde holding die is opgericht met als doel het participeren in ondernemingen, worden vrijgesteld van goedkeuring. Hoewel wordt erkend dat vrijgestelde financiële holdings of gemengde financiële holdings beslissingen mogen nemen in het kader van hun normale bedrijfsvoering, mogen zij geen bestuurs-, operationele of financiële beslissingen nemen die een invloed hebben op de groep of op de dochterondernemingen in de groep die instellingen of financiële instellingen zijn. Wanneer zij de naleving van deze vereiste beoordelen, moeten de bevoegde autoriteiten rekening houden met de desbetreffende voorschriften van het vennootschapsrecht die op de financiële holding of gemengde financiële holding van toepassing zijn.

- (4) De consoliderende toezichthouder wordt belast met de belangrijkste taken wat het toezicht op geconsolideerde basis betreft. Het is daarom noodzakelijk dat de consoliderende toezichthouder op passende wijze betrokken wordt bij de goedkeuring van en het toezicht op de financiële holdings en gemengde financiële holdings. Indien de consoliderende toezichthouder verschilt van de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de financiële holding of gemengde financiële holding is gevestigd, dient de goedkeuring middels een gezamenlijk besluit te gebeuren. Bij het vervullen van haar taak van toezicht op geconsolideerde basis op moederondernemingen van kredietinstellingen overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder g), van Verordening (EU) nr. 1024/2013 van de Raad, moet de Europese Centrale Bank ook haar taken uitvoeren met betrekking tot de goedkeuring van en het toezicht op financiële holdings en gemengde financiële holdings.
- (5) Uit verslag COM(2016) 510 van de Commissie van 28 juli 2016 is gebleken dat een aantal van de beginselen, namelijk de vereisten inzake uitstel en uitbetaling in instrumenten bedoeld in de punten l) en m) van artikel 94, lid 1, van Richtlijn 2013/36/EU, in geval van toepassing op kleine en niet-complexe instellingen, te omslachtig zijn en niet in verhouding staan tot de prudentiële voordelen ervan. Voorts werd ook geconstateerd dat de kosten voor het toepassen van deze voorschriften de prudentiële voordelen ervan te boven gaan in het geval van personeel met lage niveaus van variabele beloning, omdat dit niveau van variabele beloning voor het personeel weinig of geen stimulansen oplevert om buitensporige risico's te nemen. Het moet lidstaten als algemeen beginsel zijn toegestaan beloningsvereisten, waar nodig, af te stemmen op bestaande beloningspraktijken op hun nationale markten en op het beroepsprofiel en de verantwoordelijkheden van de desbetreffende personeelsleden, en zij moeten minstens kleine en niet-complexe instellingen en personeelsleden met lage niveaus van beloning ten minste geheel kunnen vrijstellen van de vereisten inzake uitstel en uitbetaling in financiële instrumenten.

- (6) Voor de bepaling van die kleine en niet-complexe instellingen en van de lage niveaus van variabele beloning moeten er duidelijke, consistente en geharmoniseerde criteria komen die zorgen voor convergentie in de toezichtsregelgeving en die een gelijk speelveld voor instellingen alsmede een adequate bescherming van depositohouders, beleggers en consumenten in de gehele Unie bevorderen. Tegelijkertijd moet aan de lidstaten enige flexibiliteit worden geboden om die criteria te wijzigen wanneer zij dit nodig achten.
- (7) Volgens Richtlijn 2013/36/EU moet een aanzienlijk deel, en in ieder geval ten minste 50 % van elke variabele beloning, bestaan uit een afgewogen mix van aandelen of vergelijkbare eigendomsbelangen, afhankelijk van de juridische structuur van de betrokken instelling, dan wel op aandelen gebaseerde instrumenten of vergelijkbare niet-liquide instrumenten, in het geval van een niet-beursgenoteerde instelling; en, indien mogelijk, alternatieve tier 1- of tier 2-instrumenten die aan bepaalde voorwaarden voldoen. Dit beginsel beperkt het gebruik van op aandelen gebaseerde instrumenten tot niet-beursgenoteerde instellingen en verplicht beursgenoteerde instellingen tot het gebruik van aandelen. Blijkens verslag COM(2016) 510 van de Commissie van 28 juli 2016 kan het gebruik van aandelen leiden tot aanzienlijke administratieve lasten en kosten voor beursgenoteerde instellingen. Tegelijkertijd kunnen gelijkwaardige prudentiële voordelen worden bereikt door beursgenoteerde instellingen toe te staan op aandelen gebaseerde instrumenten te gebruiken die de waarde van de aandelen volgen. De mogelijkheid om gebruik te maken van op aandelen gebaseerde instrumenten moeten daarom worden uitgebreid tot beursgenoteerde instellingen.
- (8) Door bevoegde autoriteiten opgelegde opslagfactoren vormen een belangrijke motor voor het algemene niveau van eigen vermogen van een instelling en zijn van belang voor marktdeelnemers omdat het niveau van het aanvullend eigen vermogen van invloed is op het triggerpunt voor beperkingen op uitkeringen van dividenden, uitbetaling van bonussen en betalingen op aanvullend tier 1-instrumenten. De omstandigheden waarin opslagfactoren van de kapitaalvereisten moeten worden opgelegd, moeten duidelijk worden omschreven om ervoor te zorgen dat de regels in alle lidstaten consistent worden toegepast en om een goede werking van de markt te garanderen.

- (9) De door bevoegde autoriteiten opgelegde aanvullend-eigenvermogensvereisten moeten worden vastgesteld rekening houdend met de specifieke situatie van een instelling en dienen naar behoren te worden gemotiveerd. Aanvullend-eigenvermogensvereisten kunnen worden opgelegd om risico's of aspecten van risico's aan te pakken die uitdrukkelijk zijn uitgesloten van of niet uitdrukkelijk vallen onder de eigenvermogensvereisten in Verordening (EU) nr. 575/2013, slechts voor zover dit nodig wordt geacht in het licht van de specifieke situatie van een instelling. Deze vereisten moeten in de hiërarchie van eigenvermogensvereisten worden geplaatst boven de minimum-eigenvermogensvereisten en onder het gecombineerde-buffervereiste. De instellingsspecifieke aard van aanvullend-eigenvermogensvereisten moet verhinderen dat zij worden gebruikt als instrument om macroprudentiële of systeemrisico's aan te pakken. Dit mag de bevoegde autoriteiten niet beletten, onder meer door middel van aanvullend-eigenvermogensvereisten, de risico's aan te pakken die individuele instellingen door hun activiteiten lopen, waaronder de risico's die het effect van bepaalde economische factoren of marktontwikkelingen op het risicoprofiel van een individuele instelling weerspiegelen.
- (9a) De toetsing en evaluatie door de toezichthouder moet rekening houden met de omvang, de structuur en de interne organisatie van de instellingen en met de aard, de reikwijdte en de complexiteit van hun activiteiten. Indien verschillende instellingen gelijkaardige risicoprofielen hebben, bijvoorbeeld door hun gelijkaardige bedrijfsmodellen of geografische locaties van blootstellingen of omdat ze aangesloten zijn bij hetzelfde institutioneel protectiestelsel, moeten bevoegde autoriteiten de mogelijkheid hebben de methode voor het toetsings- en evaluatieproces aan te passen om de gemeenschappelijke kenmerken en risico's van instellingen met hetzelfde risicoprofiel in kaart te brengen. Een dergelijke aanpassing mag de bevoegde autoriteiten echter niet beletten terdege rekening te houden met de specifieke risico's voor iedere instelling, noch de instellingsspecifieke aard van de opgelegde maatregelen te wijzigen.

- (10) Het hefboomratiovereiste is een parallel vereiste ten opzichte van de op risico gebaseerde eigenvermogensvereisten. Elke opslagfactor voor het eigen vermogen die door de bevoegde autoriteiten wordt opgelegd om het risico van buitensporige hefboomwerking aan te pakken, moet worden toegevoegd aan het minimumvereiste inzake hefboomwerking en niet aan het minimumvereiste inzake op risico gebaseerd eigen vermogen. Voorts dient te worden toegestaan dat het tier 1-kernkapitaal dat instellingen gebruiken om te voldoen aan hun op hefboomwerking gebaseerde vereisten, wordt gebruikt om te voldoen aan hun op risico gebaseerde eigenvermogensvereisten, met inbegrip van de gecombineerde-buffervereisten.
- (11) Het moet de bevoegde autoriteiten zijn toegestaan een instelling op de hoogte te stellen van elke aanpassing van de hoeveelheid kapitaal boven de minimumkapitaalvereisten, de aanvullend-eigenvermogensvereisten en de gecombineerde-buffervereiste die zij van deze instelling verwachten om het hoofd te kunnen bieden aan toekomstige stressscenario's. Aangezien dit richtsnoer een kapitaalstreefcijfer vormt, moet het worden beschouwd als staande boven de eigenvermogensvereisten en de gecombineerde-buffervereisten, en het niet bereiken van een dergelijk streefcijfer mag niet leiden tot de beperkingen op uitkeringen bedoeld in artikel 141 van Richtlijn 2013/36/EU. Aangezien de richtsnoeren betreffende aanvullend eigen vermogen verwachtingen inzake toezicht weerspiegelen, mogen Richtlijn 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 575/2013 geen dwingende openbaarmakingsverplichtingen voor de richtsnoeren bevatten, noch bevoegde autoriteiten verbieden om bekendmaking van de richtsnoeren te vragen. Indien een instelling het kapitaalstreefcijfer herhaaldelijk niet haalt, moet de bevoegde autoriteit toezichtmaatregelen kunnen nemen en waar passend aanvullend-eigenvermogensvereisten kunnen opleggen.

- (12) Volgens respondenten op de enquête van de Commissie over het Europese regelgevingskader voor financiële diensten zijn de lasten van de rapportageverplichting zwaarder geworden doordat de bevoegde autoriteiten systematisch om uitgebreidere rapportage vragen dan hetgeen voorgeschreven is bij Verordening (EU) nr. 575/2013. De Commissie moet een verslag opstellen om de bijkomende systematische rapportageverplichtingen te omschrijven en om na te gaan of deze in overeenstemming zijn met de voorschriften van het gemeenschappelijk rulebook inzake toezichtrapportage.
- (13) De bepalingen van Richtlijn 2013/36/EU betreffende het renterisico dat uit activiteiten buiten de handelsportefeuille voortvloeit, zijn gekoppeld aan de desbetreffende bepalingen in [Verordening XX tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013], hetgeen een langere uitvoeringstermijn voor instellingen vereist. Om de toepassing van de regels inzake renterisico's uit activiteiten buiten de handelsportefeuille op elkaar af te stemmen, moeten de voorschriften om te voldoen aan de toepasselijke bepalingen van deze richtlijn, gelden vanaf dezelfde datum als de desbetreffende bepalingen van Verordening (EU) nr. [XX].
- (13a) Deze richtlijn mag de lidstaten niet beletten om in hun nationaal recht maatregelen om te zetten die gericht zijn op een grotere veerkracht van het financiële stelsel, zoals onder andere, maar niet uitsluitend, limieten voor de verhouding lening/waarde, schuld/inkomen, en schuldendienst/inkomen, en andere instrumenten met betrekking tot normen voor kredietverstrekking.
- (14) Om de berekening van het renterisico ten gevolge van activiteiten buiten de handelsportefeuille te harmoniseren wanneer de interne systemen van de instellingen voor het meten van dit risico geen voldoening schenken, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen de gestandaardiseerde aanpak daarvan nader te omschrijven door middel van technische reguleringsnormen als bedoeld in artikel 84, lid 4, van Richtlijn 2013/36/EU vastgesteld bij gedelegeerde handeling krachtens artikel 290 VWEU en in overeenstemming met de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

- (15) Om de bevoegde autoriteiten van de instellingen in staat te stellen beter te bepalen welke instellingen te maken kunnen krijgen met buitensporige verliezen bij hun activiteiten buiten de handelsportefeuille ten gevolge van potentiële veranderingen in rentetarieven, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen technische reguleringsnormen vast te stellen voor de omschrijving van de zes schokscenario's bij het toezicht die alle instellingen moeten toepassen met het oog op de berekening van de wijzigingen in de economische waarde van eigen vermogen als bedoeld in artikel 98, lid 5, voor de omschrijving van de gemeenschappelijke aannames die instellingen voor deze berekening in hun interne systemen moeten toepassen, alsmede om eventueel specifieke criteria vast te stellen waarmee kan worden nagegaan voor welke instellingen toezichtmaatregelen gerechtvaardigd kunnen zijn in geval van een daling van de nettorentebaten ten gevolge van veranderingen in de rentetarieven, door middel van gedelegeerde handelingen krachtens artikel 290 VWEU en in overeenstemming met de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.
- (16) ☐
- (17) ☐
- (18) Voordat de handelingen overeenkomstig artikel 290 VWEU worden vastgesteld, is het van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen geschieden in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het interinstitutioneel akkoord over beter wetgeven van 13 april 2016. Met name om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die de gedelegeerde handelingen voorbereiden.

- (19) Aangezien de doelstelling van deze richtlijn, namelijk het versterken en het verfijnen van reeds bestaande wetgeving van de Unie om te komen tot eenvormige prudentiële vereisten die van toepassing zijn op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen in de hele Unie, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve wegens de omvang en de gevolgen van het optreden beter op het niveau van de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken,
- (20) Overeenkomstig de gezamenlijke politieke verklaring van 28 september 2011 van de lidstaten en de Commissie over toelichtende stukken hebben de lidstaten zich ertoe verbonden in gerechtvaardigde gevallen de kennisgeving van hun omzettingsmaatregelen vergezeld te doen gaan van één of meer stukken waarin het verband tussen de onderdelen van een richtlijn en de overeenkomstige delen van de nationale omzettingsinstrumenten wordt toegelicht. Met betrekking tot deze richtlijn acht de wetgever de toezending van die stukken gerechtvaardigd.
- (21) Om zeker te stellen dat contracyclische kapitaalbuffers het aan buitensporige kredietgroei verbonden risico voor de banksector naar behoren weergeven, dienen kredietinstellingen en beleggingsondernemingen hun instellingsspecifieke buffers te berekenen als het gewogen gemiddelde van de contracyclische bufferpercentages die van toepassing zijn in de landen waar hun kredietblootstellingen gelokaliseerd zijn. Elke lidstaat dient daarom een autoriteit aan te wijzen die verantwoordelijk is voor de vaststelling van het percentage van de contracyclische buffer voor in de betrokken lidstaat gelokaliseerde blootstellingen. In dat bufferpercentage dient rekening te worden gehouden met de kredietgroei en met veranderingen in het verleende krediet als percentage van het bbp in de betrokken lidstaat, alsmede met alle andere variabelen die relevant zijn voor de risico's voor de stabiliteit van het financiële stelsel.

- (22) De lidstaten moeten van bepaalde instellingen kunnen verlangen dat zij, naast een kapitaalconserveringsbuffer en een contracyclische kapitaalbuffer, een systeemrisicobuffer aanhouden ter voorkoming of afzwakking van systeemrisico's of macroprudentiële risico's die niet vallen onder Verordening (EU) nr. 575/2013 en artikel 131 van Richtlijn 2013/36/EU, wanneer een risico op verstoring van het financiële stelsel bestaat met mogelijk ernstige nadelige gevolgen voor het financiële systeem en de reële economie in een bepaalde lidstaat. Het systeemrisicobufferpercentage moet gelden voor alle blootstellingen of een segment van blootstellingen en voor alle instellingen of voor een of meer deelgroepen van instellingen, indien de instellingen gelijksoortige risicoprofielen in hun bedrijfsactiviteiten vertonen.
- (23) Van het ESRB wordt verwacht dat het een belangrijke rol vervult bij de coördinatie van macroprudentiële maatregelen, alsmede bij de doorgifte van informatie over geplande macroprudentiële maatregelen in de lidstaten, met name via de publicatie van aangenomen macroprudentiële maatregelen op zijn website en het delen van informatie met de autoriteiten na kennisgeving van geplande macroprudentiële maatregelen. Om passende beleidsreacties in de lidstaten te krijgen, wordt van het ESRB toezicht verwacht op de toereikendheid en consistentie van het macroprudentiële beleid van de lidstaten, onder andere door te controleren of instrumenten op consistente en niet-overlappende wijze worden gebruikt.
- (23a) De betrokken bevoegde of aangewezen autoriteiten moeten duplicering of inconsistent gebruik van de macroprudentiële maatregelen in Richtlijn 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 575/2013 proberen te vermijden. Met name moeten de betrokken bevoegde of aangewezen autoriteiten terdege nagaan of maatregelen die krachtens artikel 133 van Richtlijn 2013/36/EU zijn genomen een duplicering of inconsistent zijn met betrekking tot andere bestaande of komende maatregelen krachtens artikel 124, 164 of 458 van Verordening (EU) nr. 575/2013.

- (23b) Bevoegde of aangewezen autoriteiten dienen op basis van de aard en de verdeling van de risico's die verband houden met de structuur van de groep, het toepassingsniveau of de toepassingsniveaus van de ASI-buffer te kunnen bepalen. In sommige gevallen kan het opportuun zijn dat een ASI-buffer door een bevoegde of aangewezen autoriteit uitsluitend op een niveau onder het hoogste niveau van consolidering wordt opgelegd.
- (23c) Overeenkomstig de door het Bazels Comité gepubliceerde beoordelingsmethodiek voor MSI's zijn de rechtsgebiedoverschrijdende vorderingen en verplichtingen van een instelling indicatoren voor haar mondiale systeemrelevantie en voor het effect dat het falen ervan kan hebben op het mondiale financiële stelsel. Deze indicatoren geven de specifieke bezorgdheid weer over, bijvoorbeeld, de grotere moeilijkheid om de afwikkeling van instellingen met belangrijke grensoverschrijdende werkzaamheden te coördineren. De vorderingen die zijn gemaakt op het gebied van de gezamenlijke aanpak van afwikkeling die voortvloeit uit het versterken van het gemeenschappelijk rulebook en het instellen van het gemeenschappelijke afwikkelingsmechanisme, hebben in aanzienlijke mate het vermogen ontwikkeld om grensoverschrijdende groepen op ordelijke wijze af te wikkelen binnen de bankenunie. Daarom, en onverminderd het vermogen van de bevoegde of aangewezen autoriteiten tot het verrichten van hun oordeelsvorming in het toezicht, moet een alternatieve score worden berekend die deze vorderingen weergeeft en waarmee de bevoegde of aangewezen autoriteiten rekening moeten houden bij het beoordelen van de systeemrelevantie van kredietinstellingen, zonder te raken aan de aan het Bazels Comité verstrekte gegevens voor het bepalen van de internationale noemers. De EBA dient geactualiseerde ontwerpen van technische reguleringsnormen op te stellen teneinde de aanvullende methodiek om te bepalen welke instellingen MSI's zijn, vast te stellen zodat rekening kan worden gehouden met de specifieke kenmerken van het geïntegreerde Europese afwikkelingskader binnen het GAM. Deze geactualiseerde methodiek mag alleen worden gebruikt voor het kalibreren van de MSI-buffer.
- (24) Richtlijn 2013/36/EU moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen van Richtlijn 2013/36/EU

Richtlijn 2013/36/EU wordt als volgt gewijzigd:

1) artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 5 wordt als volgt gewijzigd:

1) punt 4) wordt geschrapt

1a) punt 6 wordt vervangen door:

"6) in Duitsland, de "Kreditanstalt für Wiederaufbau", "Landwirtschaftliche Rentenbank", "Bremer Aufbau-Bank GmbH", "Hamburgische Investitions- und Förderbank", "Investitionsbank Berlin", "Investitionsbank des Landes Brandenburg", "Investitionsbank Schleswig-Holstein", "Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank", "Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz", "L-Bank, Staatsbank für Baden-Württemberg", "LfA Förderbank Bayern", "NRW.BANK", "Saarländische Investitionskreditbank AG", "Sächsische Aufbaubank – Förderbank", "Thüringer Aufbaubank", instellingen die op grond van het "Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz" erkend zijn als organen ter uitvoering van het woningbouwbeleid van de centrale overheid en niet overwegend banktransacties verrichten, alsmede instellingen die op grond van deze wet erkend zijn als woningbouwverenigingen van algemeen nut;

1b) punt 14 wordt vervangen door:

"14) in Litouwen, de "kredito unijos", behalve de "Centrinės kredito unijos";

1c) punt 16 wordt vervangen door:

"16) in Nederland, de "Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV", de "NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij", de "NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering", de "Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij Oost NV" en kredietunies;"

2) het volgende punt 24 wordt toegevoegd:

"24) In Kroatië, de "kreditne Unije" en de "Hrvatska banka za obnovu i razvitak".";

3) het volgende punt 25 wordt toegevoegd:

"25) in Malta, de "Malta Development Bank";

4) het volgende punt 26 wordt toegevoegd:

"26) in Ierland, "the Strategic Banking Corporation of Ireland";"

b) ☐

c) lid 6 wordt vervangen door:

"6. De entiteiten als bedoeld in lid 5, punt 1), en punten 3) tot en met 24) van dit artikel, worden, voor de toepassing van artikel 34 en titel VII, hoofdstuk 3, als financiële instellingen behandeld.".

2) artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

a) aan lid 1 worden de volgende punten toegevoegd:

"(60) "afwikkelingsautoriteit": een afwikkelingsautoriteit als gedefinieerd in artikel 2, lid 1, punt 18, van Richtlijn 2014/59/EU;

(61) "mondiaal systeemrelevante instelling": een mondiaal systeemrelevante instelling (MSI) als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 132, van Verordening (EU) nr. 575/2013;

(62) "niet-EU mondiaal systeemrelevante instelling" (niet-EU MSI): een niet-EU mondiaal systeemrelevante financiële instelling als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 133, van Verordening (EU) nr. 575/2013;

(63) "groep": een groep als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 137, van Verordening (EU) nr. 575/2013;

(64) "groep uit een derde land": een groep waarvan de moederonderneming in een derde land is gevestigd."

b) het volgende lid 3 wordt toegevoegd:

"3. Wanneer een vereiste of een toezichtbevoegdheid in deze richtlijn of in Verordening (EU) nr. 575/2013 van toepassing is op geconsolideerd of sub-geconsolideerd niveau, omvatten de termen "instelling", "moederinstelling in een lidstaat", "EU-moederinstelling" en "moederonderneming" ook:

a) financiële holdings en gemengde financiële holdings waaraan goedkeuring is verleend overeenkomstig artikel 21 bis; en

b) aangewezen instellingen die onder zeggenschap staan van een financiële EU-moederholding, een gemengde financiële EU-moederholding, een financiële moederholding in een lidstaat of een gemengde financiële moederholding in een lidstaat indien de relevante moederonderneming niet is onderworpen aan goedkeuring uit hoofde van artikel 21 bis, lid 3 bis;

c) financiële holdings, gemengde financiële holdings of instellingen die overeenkomstig artikel 21 bis, lid 5, punt d), zijn aangewezen, met als doel ervoor te zorgen dat die vereisten en toezichtbevoegdheden op geconsolideerd of gesubconsolideerd niveau worden uitgeoefend in overeenstemming met deze richtlijn en Verordening (EU) 575/2013."

3) artikel 4, lid 8, wordt vervangen door:

"8. De lidstaten zorgen ervoor dat indien de bevoegdheid tot afwikkeling berust bij andere dan de bevoegde autoriteiten, die andere autoriteiten nauw samenwerken en overleggen met de bevoegde autoriteiten voor het opstellen van afwikkelingsplannen en in alle andere gevallen wanneer dit vereist is krachtens deze richtlijn, Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad⁶ of Verordening (EU) nr. 575/2013."

4) in artikel 8, lid 2, wordt punt b) vervangen door:

"b) de vereisten die gelden voor aandeelhouders en vennoten met gekwalificeerde deelnemingen of, wanneer er geen gekwalificeerde deelnemingen zijn, de 20 grootste aandeelhouders of vennoten, overeenkomstig artikel 14; en"

5) in artikel 9 worden de volgende nieuwe leden toegevoegd:

"3. De lidstaten stellen de Commissie en de EBA in kennis van de nationale wetten die ondernemingen die geen kredietinstelling zijn, uitdrukkelijk toestaan om deposito's en andere terugbetaalbare gelden van het publiek aan te nemen.

4. Uit hoofde van dit artikel mogen lidstaten geen kredietinstellingen vrijstellen van deze richtlijn en Verordening (EU) nr. 575/2013."

---

⁶ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190).

- 6) artikel 10 wordt vervangen door:

"Artikel 10

Programma van werkzaamheden en organisatiestructuur

De lidstaten schrijven voor dat de vergunningaanvraag vergezeld gaat van een programma van werkzaamheden waarin de aard van de beoogde bedrijfsactiviteiten alsmede de organisatiestructuur van de kredietinstelling worden vermeld, met inbegrip van de moederondernemingen, de financiële holdings en de gemengde financiële holdings binnen de groep."

- 7) artikel 14, lid 2, wordt vervangen door:

"2. De bevoegde autoriteiten weigeren een vergunning voor de aanvang van het bedrijf van kredietinstelling indien zij, gelet op de noodzaak om een gezonde en prudente bedrijfsvoering van een kredietinstelling te garanderen, niet overtuigd zijn van de geschiktheid van de aandeelhouders of vennoten in overeenstemming met de in artikel 23, lid 1, vastgelegde criteria. Artikel 23, leden 2 en 3, en artikel 24 zijn van toepassing."

- 8) artikel 18, onder d), wordt vervangen door:

"d) niet meer voldoet aan de prudentiële vereisten als vastgelegd in de delen drie, vier of zes, uitgezonderd voor de vereisten vastgesteld in de artikelen 92 bis en 92 ter van Verordening (EU) nr. 575/2013, of opgelegd krachtens artikel 104, lid 1, onder a), of artikel 105 van deze richtlijn, of geen garantie meer biedt voor de nakoming van haar verplichtingen tegenover schuldeisers en in het bijzonder de veiligheid van de door haar deposanten toevertrouwde gelden niet meer waarborgt;"

- 9) de volgende artikelen 21 bis en 21 ter worden ingevoegd:

"Artikel 21 bis

Goedkeuring van financiële holdings en gemengde financiële holdings

1. Financiële moederholdings in een lidstaat, gemengde financiële moederholdings in een lidstaat, financiële EU-moederholdings en gemengde financiële EU-moederholdings vragen goedkeuring aan in overeenstemming met dit artikel. Andere financiële holdings of gemengde financiële holdings vragen goedkeuring aan in overeenstemming met dit artikel wanneer zij op gesubconsolideerde basis moeten voldoen aan deze richtlijn of Verordening (EU) 575/2013.
2. Voor de toepassing van lid 1 verstrekken financiële holdings en gemengde financiële holdings als bedoeld in dat lid aan de consoliderende toezichthouder en, indien dat iemand anders is, aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar zij zijn gevestigd, informatie over:
  - a) de organisatiestructuur van de groep waarvan de financiële holding of de gemengde financiële holding deel uitmaakt, met duidelijke vermelding van de dochter-ondernemingen ervan en, in voorkomend geval, de moederondernemingen, en de locatie en het type van de activiteit van elk van de entiteiten in de groep;
  - b) de benoeming van minstens twee personen die daadwerkelijk leiding geven aan de financiële holding of de gemengde financiële holding en over de naleving van de vereisten in artikel 121 inzake de kwalificaties van bestuurders;
  - c) de naleving van de criteria in artikel 14 inzake aandeelhouders en vennoten, indien de financiële holding of gemengde financiële holding een kredietinstelling als dochter-onderneming heeft;

- d) de interne organisatie en de verdeling van de taken binnen de groep;
- e) verdere informatie die nodig kan zijn voor het uitvoeren van de in lid 3 en lid 3bis bedoelde beoordelingen.

Indien de goedkeuring van een financiële holding of een gemengde financiële holding plaatsvindt tegelijk met de in artikel 22 bedoelde beoordeling zorgt de bevoegde autoriteit voor de toepassing van dat artikel voor passende coördinatie met de overeenkomstig artikel 111 bepaalde consoliderende toezichthouder en, indien dat iemand anders is, de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de financiële holding of gemengde financiële holding is gevestigd. In dat geval wordt de beoordelingsperiode als bedoeld in de tweede alinea van artikel 22, lid 3, opgeschort voor een periode van meer dan 20 werkdagen totdat de procedure in artikel 21 bis is voltooid.

- 3. Aan een financiële holding of een gemengde financiële holding kan alleen uit hoofde van dit artikel goedkeuring worden verleend als aan alle onderstaande voorwaarden is voldaan:
  - a) de interne regelingen en de verdeling van de taken binnen de groep zijn adequaat met het oog op de naleving van de vereisten van deze richtlijn en van Verordening (EU) nr. 575/2013 op geconsolideerde of gesubconsolideerde basis en zijn, in het bijzonder, doeltreffend om:
    - i) alle dochterondernemingen van de financiële holding of de gemengde financiële holding te coördineren, waaronder, waar nodig, middels een adequate verdeling van taken tussen de dochterinstellingen;
    - ii) conflicten binnen een groep te voorkomen of te beheren; en
    - iii) de door de financiële moederholding of gemengde financiële moederholding vastgestelde groepsbrede beleidsmaatregelen in de gehele groep te handhaven.

- b) de organisatiestructuur van de groep waarvan de financiële holding of de gemengde financiële holding deel uitmaakt, belemmert het doeltreffende toezicht op de dochterinstellingen of moederinstellingen niet wat betreft de individuele, geconsolideerde en, indien van toepassing, gesubconsolideerde verplichtingen waaraan zij zijn onderworpen en voorkomt dit toezicht ook niet anderszins. Bij de beoordeling van dit criterium wordt met name rekening gehouden met de positie van de financiële holding of de gemengde financiële holding in een meerlagige groep, de aandeelhoudersstructuur en de rol van de financiële holding of de gemengde financiële holding binnen de groep;
- c) er wordt voldaan aan de criteria in artikel 14 en de vereisten in artikel 121.

3 bis. Goedkeuring van de financiële holding of gemengde financiële holding overeenkomstig dit artikel is niet vereist wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de hoofdactiviteit van de financiële holding is het verwerven van deelnemingen in dochterondernemingen of, in het geval van een gemengde financiële holding, is haar hoofdactiviteit met betrekking tot instellingen of financiële instellingen het verwerven van deelnemingen in dochterondernemingen;
- b) de financiële holding of gemengde financiële holding is niet aangewezen als af te wikkelen entiteit in één van de af te wikkelen groepen van de groep in overeenstemming is met de afwikkelingsstrategie bepaald door de relevante afwikkelingsautoriteit op grond van Richtlijn 2014/59/EU;
- c) een dochterkredietinstelling is aangewezen als verantwoordelijk voor het waarborgen van de naleving door de groep van de prudentiële vereisten op geconsolideerde basis en krijgt de beschikking over alle benodigde middelen en de wettelijke bevoegdheid om deze verplichtingen op effectieve wijze te vervullen;

- d) de financiële holding of gemengde financiële holding houdt zich niet bezig met het nemen van bestuurs-, operationele of financiële beslissingen die een invloed hebben op de groep of op de dochterondernemingen ervan die instellingen of financiële instellingen zijn;
- e) er is geen belemmering voor het doeltreffende toezicht op de groep op geconsolideerde basis.

Financiële holdings of gemengde financiële holdings die in overeenstemming met dit lid zijn vrijgesteld van goedkeuring, worden niet buiten de werkingssfeer van de consolidatie gehouden die in deze richtlijn en in Verordening (EU) nr. 575/2013 is bepaald.

- 4. De overeenkomstig artikel 111 bepaalde consoliderende toezichthouder houdt permanent toezicht op de naleving van de voorwaarden bedoeld in lid 3 of, indien van toepassing, lid 3 bis. Financiële holdings en gemengde financiële holdings verstrekken de overeenkomstig artikel 111 bepaalde consoliderende toezichthouder de informatie die hij nodig heeft om permanent toezicht te houden op de organisatiestructuur van de groep en op de naleving van de voorwaarden bedoeld in lid 3 of, indien van toepassing, lid 3 bis. De consoliderende toezichthouder deelt deze informatie met de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de financiële holding of gemengde financiële holding is gevestigd.
- 5. Indien de consoliderende toezichthouder heeft vastgesteld dat niet of niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden in lid 3, wordt de financiële holding of gemengde financiële holding onderworpen aan passende toezichtmaatregelen teneinde de continuïteit en de integriteit van geconsolideerd toezicht en naleving van de voorschriften van deze richtlijn en van Verordening (EU) nr. 575/2013 op geconsolideerde basis te waarborgen of te herstellen, naargelang het geval. In het geval van een gemengde financiële holding moet in de toezichtmaatregelen met name rekening worden gehouden met de effecten op het financieel conglomeraat.

De toezichtmaatregelen kunnen het onderstaande behelzen:

- a) opschorting van de stemrechten die verbonden zijn aan de aandelen van de dochterinstellingen waarvan de financiële holding of gemengde financiële holding de houder is;
  - b) uitvaardiging van bindende aanwijzingen of sancties tegen de financiële holding, de gemengde financiële holding of de leden van het leidinggevend orgaan en bestuurders, onverminderd de artikelen 65 tot en met 72;
  - c) instructies of aanwijzingen aan de financiële holding of gemengde financiële holding om aan haar aandeelhouders de deelnemingen in haar dochterondernemingen die instellingen zijn, over te dragen;
  - d) aanwijzing, op tijdelijke basis, van een andere financiële holding, gemengde financiële holding of instelling binnen de groep als verantwoordelijke voor de naleving van de voorschriften van deze richtlijn en van Verordening (EU) nr. 575/2013 op geconsolideerde basis;
  - e) beperking van of verbod op uitkeringen of rentebetalingen aan aandeelhouders;
  - f) van financiële holdings of gemengde financiële holdings verlangen dat zij deelnemingen in instellingen of entiteiten uit de financiële sector afstoten of verminderen;
  - g) van financiële holdings of gemengde financiële holdings verlangen dat zij met een plan komen om onmiddellijk terug te keren naar naleving van de regels.
6. Indien de consoliderende toezichthouder heeft vastgesteld dat niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden in lid 3bis, vraagt de financiële holding of gemengde financiële holding goedkeuring aan in overeenstemming met dit artikel.

7. Voor het nemen van besluiten betreffende de goedkeuring en vrijstelling van goedkeuring als bedoeld in respectievelijk de leden 3 en 3 bis, en de toezichtmaatregelen bedoeld in de leden 5 en 6, indien de consoliderende toezichthouder verschilt van de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de financiële holding of gemengde financiële holding is gevestigd, werken de twee instanties samen in volledig overleg. De consoliderende toezichthouder stelt een beoordeling op betreffende de kwesties bedoeld in de leden 3, 3 bis, 5 en 6, al naargelang, en zendt deze ter beoordeling naar de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de financiële holding of gemengde financiële holding is gevestigd. Beide autoriteiten doen alles wat in hun macht ligt om binnen twee maanden na de datum van ontvangst van bovengenoemde beoordeling tot een gezamenlijk besluit te komen.

Het gezamenlijk besluit moet grondig gedocumenteerd zijn en de redenering bevatten die eraan ten grondslag ligt. De consoliderende toezichthouder deelt het gezamenlijke besluit mee aan de financiële holding of gemengde financiële holding.

Als er geen overeenstemming is, neemt de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de financiële holding of de gemengde financiële holding gevestigd is, geen besluit en verwijst hij de zaak naar de EBA in overeenstemming met artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1093/2010. De EBA neemt haar besluit binnen één maand.

De betrokken bevoegde autoriteiten nemen een gezamenlijk besluit in overeenstemming met het besluit van de EBA. De zaak wordt niet naar de EBA verwezen na afloop van de periode van twee maanden of nadat een gezamenlijk besluit is genomen.

- 7 bis Indien, in het geval van gemengde financiële holdings, de consoliderende toezichthouder, bepaald in overeenstemming met artikel 111, of de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de gemengde financiële holding gevestigd is, iemand anders is dan de coördinator die is bepaald in overeenstemming met artikel 10 van Richtlijn 2002/87/EG, is de instemming van de coördinator vereist voor het nemen van besluiten of gezamenlijke besluiten als bedoeld in de leden 3, 3 bis, 5 en 6, al naargelang. Indien de instemming van de coördinator nodig is, worden geschillen beslecht door de bevoegde Europese toezichthoudende autoriteiten die binnen 1 maand een besluit nemen. Een besluit, een gezamenlijk besluit of een afwikkeling laat de verplichtingen uit hoofde van Richtlijn 2002/87/EG of 2009/138/EG onverlet.
8. Indien de goedkeuring van een financiële holding of gemengde financiële holding op grond van dit artikel wordt geweigerd, stelt de consoliderende toezichthouder de aanvrager in kennis van het besluit en van de redenen ervoor, en wel binnen vier maanden na ontvangst van de aanvraag, of, indien de aanvraag onvolledig is, binnen vier maanden na ontvangst van de voor het besluit benodigde gegevens.

Een besluit om een goedkeuring te verlenen of te weigeren wordt in elk geval binnen zes maanden na ontvangst van de aanvraag genomen. Een weigering kan, indien nodig, vergezeld gaan van één van de in lid 5 genoemde maatregelen.

Artikel 21 ter
Intermediaire EU-moederonderneming

1. Twee of meer instellingen in de Unie die deel uitmaken van dezelfde groep uit een derde land, moeten één enkele intermediaire EU-moederonderneming hebben die in de Unie is gevestigd.

1 bis. De bevoegde autoriteiten mogen toestaan dat de in lid 1 bedoelde instellingen twee intermediaire EU-moederondernemingen hebben wanneer de bevoegde autoriteiten vaststellen dat een enkele intermediaire EU-moederonderneming niet in overeenstemming zou zijn met een verplicht voorschrift overeenkomstig de regels van het derde land waar de uiteindelijke moederonderneming van de groep uit het derde land haar hoofdkantoor heeft.

2. Een intermediaire EU-moederonderneming is een kredietinstelling die overeenkomstig artikel 8 een vergunning heeft verkregen of een financiële holding of gemengde financiële holding waaraan overeenkomstig artikel 21 bis goedkeuring is verleend.

In afwijking van de eerste alinea mag de intermediaire EU-moederonderneming of respectievelijk de tweede intermediaire EU-moederonderneming een beleggingsonderneming zijn waaraan in overeenstemming met artikel 5, lid 1, van Richtlijn 2014/65/EU een vergunning is verleend, wanneer geen van de in lid 1 bedoelde instellingen een kredietinstelling is of de tweede intermediaire EU-moederonderneming moet worden opgericht in verband met beleggingsactiviteiten om te voldoen aan een verplicht vereiste als bedoeld in lid 1 bis.

3. De leden 1, 1 bis en 2 zijn niet van toepassing wanneer de totale waarde van de activa in de EU van de groep uit een derde land lager is dan 40 miljard EUR.

4. Voor de toepassing van dit artikel is de totale waarde van de activa in de EU van de groep uit een derde land de som van het volgende:
- a) het bedrag van de totale activa van elke instelling in de Unie van de groep uit een derde land, zoals dat blijkt uit hun geconsolideerde balans of zoals dat blijkt uit hun afzonderlijke balans, wanneer de balans van een instelling niet wordt geconsolideerd; en
  - b) het bedrag van de totale activa van elk bijkantoor van de groep uit een derde land waaraan in de Unie overeenkomstig artikel 47 een vergunning is verleend.
5. De bevoegde autoriteiten stellen de EBA in kennis van de volgende informatie betreffende elke groep uit een derde land die in hun rechtsgebied actief is:
- a) de namen en het bedrag van de totale activa van onder toezicht staande instellingen die behoren tot een groep uit een derde land;
  - b) de namen en het bedrag van de totale activa die overeenstemmen met de bijkantoren waaraan in die lidstaat een vergunning is verleend in overeenstemming met artikel 47, en de soorten activiteiten waarvoor een vergunning is verleend;
  - c) de naam en de rechtsvorm van elke intermediaire EU-moederonderneming die in die lidstaat is opgericht en de naam van de groep uit het derde land waar zij deel van uitmaakt.

6. De EBA publiceert op haar website de lijst van alle groepen uit derde landen die actief zijn in de Unie en van hun intermediaire EU-moederonderneming of, naargelang het geval, EU-moederondernemingen.

De bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat elke instelling in hun rechtsgebied die deel uitmaakt van een groep uit een derde land voldoet aan een van de volgende voorwaarden:

- a) ze heeft een intermediaire EU-moederonderneming;
  - b) ze is een intermediaire EU-moederonderneming;
  - c) ze is de enige instelling in de Unie van de groep uit een derde land; of
  - d) ze maakt deel uit van een groep uit een derde land waarvan de totale waarde van de activa in de Unie lager is dan 40 miljard EUR.
7. In afwijking van lid 1 hebben groepen die actief zijn via meer dan één instelling in de Unie en met een totale waarde van de activa die gelijk is aan of hoger is dan 40 miljard EUR op [datum van inwerkingtreding van deze richtlijn] een intermediaire EU-moederonderneming of, in het in lid 1 bis bedoelde geval, twee intermediaire EU-moederondernemingen vanaf [toepassingsdatum van de richtlijn + 4 jaar].
8. Uiterlijk [toepassingsdatum van de richtlijn + 6 jaar] evalueert de Commissie na raadpleging van de EBA de bij dit artikel aan instellingen opgelegde vereisten en dient zij bij het Europees Parlement en de Raad een verslag daarover in, indien nodig, vergezeld van een wetgevingsvoorstel. Dit verslag neemt in overweging:
- a) of de vereisten van dit artikel werkbaar, noodzakelijk en evenredig zijn en of andere maatregelen passender zouden zijn;
  - b) of de bij dit artikel aan instellingen opgelegde vereisten zouden moeten worden herzien in het licht van beproefde internationale methoden.

10) In artikel 23, lid 1, wordt punt b) vervangen door:

"b) de in artikel 91, lid 1, bedoelde reputatie, kennis, vaardigheden en ervaring van de leden van het leidinggevend orgaan die als gevolg van de voorgenomen verwerving de activiteiten van de kredietinstelling zullen leiden;".

11) artikel 47 wordt als volgt gewijzigd:

a) na lid 1 wordt een nieuw lid 1 bis ingevoegd:

"1 bis. De lidstaten schrijven voor dat bijkantoren van kredietinstellingen die hun hoofdkantoor in een derde land hebben, ten minste eenmaal per jaar de volgende informatie aan de bevoegde autoriteiten rapporteren:

- a) de totale activa die overeenstemmen met de activiteiten van het bijkantoor waarvoor in die lidstaat een vergunning is verleend;
- b) informatie over de liquide activa waarover het bijkantoor beschikt, met name de beschikbaarheid van liquide activa in valuta's van de Unie;
- c) de eigen middelen waarover het bijkantoor beschikt;
- d) de depositobeschermingsregeling voor depositohouders bij het bijkantoor;
- e) hun risicobeheerregelingen;

- f) de governanceregelingen, waaronder medewerkers met een sleutelfunctie voor de activiteiten van het bijkantoor;
  - g) de herstelplannen voor het bijkantoor; en
  - e) alle andere informatie die de bevoegde autoriteit noodzakelijk acht voor een alomvattende monitoring van de activiteiten van het bijkantoor.
- b) lid 2 wordt vervangen door:

"2. De bevoegde autoriteiten geven de EBA kennis van:

- a) alle vergunningen voor bijkantoren die aan kredietinstellingen met hoofdkantoor in een derde land zijn verleend, en alle latere wijzigingen daarvan;
- b) het totaal van de activa die toe te rekenen zijn aan en het totaal van de passiva die overeenkomen met de bijkantoren van kredietinstellingen met een vergunning die hun hoofdkantoor in een derde land hebben, zoals periodiek gerapporteerd; en
- c) de naam van de groep uit een derde land waartoe een bijkantoor met een vergunning behoort.

De EBA publiceert op haar website de lijst van alle bijkantoren van ondernemingen uit derde landen die een vergunning hebben voor activiteiten in de lidstaten, met vermelding van de lidstaat."

- c) na lid 2 wordt het volgende nieuwe lid ingevoegd:

"2 bis. De bevoegde autoriteiten die toezicht houden op bijkantoren van kredietinstellingen met hoofdkantoor in een derde land en de bevoegde autoriteiten van instellingen die deel uitmaken van dezelfde groep uit een derde land, werken nauw samen om ervoor te zorgen dat alle activiteiten van de groep uit een derde land in de Unie worden onderworpen aan een alomvattend toezicht, om te voorkomen dat groepen uit derde landen de toepasselijke voorschriften uit hoofde van deze richtlijn en Verordening (EU) nr. 575/2013 omzeilen, en om te voorkomen dat de financiële stabiliteit van de Unie wordt aangetast.

De EBA bevordert de samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten voor de toepassing van de eerste alinea, ook wanneer wordt nagegaan of aan de in artikel 21 ter, lid 3, bedoelde drempel is voldaan".

11 a) het volgende nieuwe artikel 58 bis wordt toegevoegd:

"Artikel 58 bis

Doorgifte van informatie aan internationale en Europese instanties

1. Niettegenstaande artikel 53, lid 1, en artikel 54 kunnen de bevoegde autoriteiten, onder de voorwaarden van de leden 2 tot en met 5, bepaalde informatie doorgeven of delen met:
  - a) het Internationaal Monetair Fonds en de Wereldbank, met het oog op beoordelingen voor het programma ter beoordeling van de financiële sector;
  - b) de Bank voor Internationale Betalingen, met het oog op kwantitatieve effectenstudies;
  - c) de Raad voor financiële stabiliteit, met het oog op zijn controlefunctie;
  - d) de Europese Commissie;
  - e) het Europees stabiliteitsmechanisme en de Europese faciliteit voor financiële stabiliteit; en

- f) de afwikkelingsautoriteiten en de gemeenschappelijke afwikkelingsraad.
2. De bevoegde autoriteiten kunnen vertrouwelijke informatie enkel op uitdrukkelijk verzoek van de betrokken instantie delen, indien ten minste aan de volgende voorwaarden is voldaan:
- a) het verzoek is naar behoren gemotiveerd in het licht van de specifieke taken die door de verzoekende instantie in overeenstemming met haar wettelijk mandaat worden verricht;
  - b) het verzoek is nauwkeurig genoeg wat de aard, reikwijdte en vorm van de gevraagde informatie betreft, en de wijze van openbaarmaking of doorgifte;
  - c) de gevraagde informatie is strikt noodzakelijk voor de uitvoering van specifieke taken van de verzoekende instantie en gaat niet verder dan de wettelijke taken van de verzoekende instantie;
  - d) de informatie wordt uitsluitend doorgegeven of vrijgegeven aan de personen die rechtstreeks betrokken zijn de uitvoering van de specifieke taak;
  - e) voor de personen die toegang tot de informatie hebben, gelden professionele geheimhoudingsverplichtingen die ten minste gelijkwaardig zijn aan die van artikel 53, lid 1.
3. Indien het verzoek wordt ingediend door een van de entiteiten als bedoeld in lid 1, punten a) tot en met e), kunnen de bevoegde autoriteiten enkel geaggregeerde of geanonimiseerde informatie doorgeven, en kunnen zij andere informatie enkel in de bedrijfsruimten van de bevoegde autoriteiten delen.
4. Indien het verzoek wordt ingediend door een van de autoriteiten als bedoeld in lid 1, punt f), geschiedt elke doorgifte van informatie door middel van beveiligde communicatiekanalen tussen de bevoegde autoriteit en de verzoekende autoriteit.

5. Voor zover de openbaarmaking van informatie verwerking van persoonsgegevens met zich meebrengt, voldoet de verwerking door de verzoekende instantie aan de toepasselijke voorschriften van Verordening (EU) 2016/679.

11 b) in artikel 64 wordt lid 1 vervangen door:

"Aan de bevoegde autoriteiten worden alle, voor de vervulling van hun taken benodigde toezichtbevoegdheden toegekend om in de werkzaamheden van instellingen, financiële holdings en gemengde financiële holdings te kunnen ingrijpen, meer bepaald het recht tot intrekking van een vergunning in overeenstemming met artikel 18, de in overeenstemming met artikel 18 vereiste bevoegdheden, de in overeenstemming met artikel 102 vereiste bevoegdheden, de in de artikelen 104 en 105 vastgestelde bevoegdheden, en de bevoegdheden om de in artikel 21 bis bedoelde maatregelen te nemen."

11 c) aan artikel 66, lid 1, wordt het volgende punt e) toegevoegd:

"e) in strijd met artikel 21 bis geen verzoek om goedkeuring indienen of elke andere schending van de vereisten als bedoeld in artikel 21 bis."

11 d) aan artikel 67, lid 1, wordt het volgende punt q) toegevoegd:

"q) een moederinstelling, financiële moederholding of gemengde financiële moederholding verzuimt maatregelen te nemen die noodzakelijk kunnen zijn om de naleving van de prudentiële vereisten als vastgesteld in de delen drie, vier, zes of zeven van Verordening (EU) nr. 575/2013 of opgelegd krachtens artikel 104, lid 1, punt a), of artikel 105 van deze richtlijn op geconsolideerde of gesubconsolideerde basis te verzekeren."

12) artikel 75, lid 1, wordt vervangen door:

"1. De bevoegde autoriteiten verzamelen de informatie die is openbaargemaakt overeenkomstig de criteria voor openbaarmaking van artikel 450, lid 1, onder g), h), i) en k), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en gebruiken deze voor benchmarking van ontwikkelingen en praktijken op het gebied van beloning. De bevoegde autoriteiten stellen de EBA in kennis van deze informatie."

13) artikel 84 wordt vervangen door:

"Artikel 84

Uit activiteiten buiten de handelsportefeuille voortvloeiend renterisico

1. De bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat instellingen interne systemen implementeren of gebruik maken van de gestandaardiseerde methode voor het opsporen, beoordelen, beheren en beperken van de risico's die voortvloeien uit potentiële veranderingen in rentetarieven welke van invloed zijn op de economische waarde van eigen vermogen en de nettorentebaten van de activiteiten buiten de handelsportefeuille van een instelling.
2. De bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat instellingen interne systemen implementeren voor het beoordelen en monitoren van de risico's die voortvloeien uit potentiële veranderingen in kredietspreads welke van invloed zijn op de economische waarde van eigen vermogen en de nettorentebaten van de activiteiten buiten de handelsportefeuille van een instelling.
3. De bevoegde autoriteiten kunnen een instelling ertoe verplichten de gestandaardiseerde methode als bedoeld in lid 1 te gebruiken wanneer de interne systemen welke die instelling voor de beoordeling van de in lid 1 bedoelde risico's toepast, niet bevredigend zijn.
4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot nadere bepaling, voor de toepassing van dit artikel, van een gestandaardiseerde methodiek die de instellingen kunnen gebruiken voor de beoordeling van de in lid 1 bedoelde risico's.

De EBA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [één jaar na de inwerkingtreding] in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

5. De EBA vaardigt richtsnoeren uit tot nadere bepaling van:

- a) de criteria voor de beoordeling van de in lid 1 bedoelde risico's door middel van een intern systeem van een instelling;
- b) de criteria voor de opsporing, het beheer en de beperking door instellingen van de in lid 1 bedoelde risico's;
- c) de criteria voor de beoordeling en de monitoring door instellingen van de in lid 2 bedoelde risico's;
- d) de criteria om te bepalen welke van de door de instellingen voor de toepassing van lid 1 geïmplementeerde interne systemen niet bevredigend zijn, als bedoeld in lid 3;

De EBA vaardigt deze richtsnoeren uiterlijk [één jaar na de inwerkingtreding] uit."

14) artikel 85, lid 1, wordt vervangen door:

"1. De bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat de instellingen beleidslijnen en procedures toepassen om de blootstelling aan operationeel risico, met inbegrip van modelrisico en risico's ten gevolge van outsourcing, te beoordelen en te beheren en om zelden voorkomende, zeer ernstige gebeurtenissen te dekken. De instellingen omschrijven nader wat voor de toepassing van deze beleidslijnen en procedures onder operationeel risico wordt verstaan."

15) artikel 92 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt geschrapt.

b) in lid 2 wordt de inleidende zin vervangen door:

"De lidstaten dragen er zorg voor dat de instellingen bij de vaststelling en de toepassing van het totale beloningsbeleid, met inbegrip van salarissen en uitkeringen uit hoofde van discretionaire pensioenen, voor categorieën werknemers wier beroepswerkzaamheden het risicoprofiel van de instelling wezenlijk beïnvloeden, de volgende vereisten in acht nemen op een wijze en in een mate die aansluit bij hun omvang, interne organisatie en aard, reikwijdte en complexiteit van hun activiteiten."

c) het volgende lid 3 wordt toegevoegd:

"3. Voor de toepassing van lid 2 omvatten categorieën medewerkers wier beroepswerkzaamheden het risicoprofiel van de instellingen wezenlijk beïnvloeden, ten minste:

- a) alle leden van het leidinggevend orgaan en de directie van de instelling;
- b) medewerkers met leidinggevende verantwoordelijkheid over de controlefuncties en de essentiële bedrijfseenheden van de instelling;
- d) medewerkers die in het voorgaande boekjaar recht hadden op een significante beloning, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
  - i) de beloning van de medewerker is gelijk aan of hoger dan 500 000 EUR en de gemiddelde beloning die wordt toegekend aan het leidinggevend orgaan en de directie van de instelling als bedoeld onder a);
  - ii) de medewerker verricht zijn beroepswerkzaamheden in een essentiële bedrijfseenheid en de werkzaamheden zijn van dien aard dat zij een aanzienlijke impact hebben op het risicoprofiel van de betrokken bedrijfseenheid."

16) artikel 94 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt punt l), i) vervangen door:

"i) aandelen of, afhankelijk van de juridische structuur van de betrokken instelling, equivalente eigendomsbelangen; of op aandelen gebaseerde instrumenten of, afhankelijk van de juridische structuur van de betrokken instelling, equivalente niet-liquide instrumenten;".

aa) lid 2 wordt als volgt gewijzigd:

"De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot nadere bepaling van de categorieën instrumenten die aan de in lid 1, onder l), ii), gestelde voorwaarden voldoen.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 31 maart 2014 bij de Commissie in.

De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen met criteria ter bepaling van het onderstaande, met het oog op de vaststelling van medewerkers wier werkzaamheden het risicoprofiel van de instelling wezenlijk beïnvloeden als bedoeld in artikel 92, lid 3:

- a) leidinggevende verantwoordelijkheid, controlefuncties en essentiële bedrijfseenheden;
- b) essentiële bedrijfseenheid en aanzienlijke impact op het risicoprofiel van de betrokken bedrijfseenheid; en
- c) andere categorieën medewerkers die niet uitdrukkelijk in artikel 92, lid 3, worden bedoeld, wier werkzaamheden een impact op het risicoprofiel van de instelling hebben die even wezenlijk is als die van de in dat lid bedoelde categorieën medewerkers.

De EBA dient die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [zes maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010".

b) de volgende leden worden toegevoegd:

"3. In afwijking van lid 1 zijn de vereisten omschreven in de punten l) en m) en in de tweede alinea van punt o) minimaal niet van toepassing op:

- a) een instelling die geen grote instelling is als gedefinieerd in artikel 430 bis, punt 1), van Verordening (EU) nr. 575/2013, en waarvan de waarde van de activa gemiddeld en op individuele of, naargelang het geval, geconsolideerde basis overeenkomstig deze richtlijn en Verordening (EU) nr. 575/2013 vijf miljard EUR of minder bedraagt over de periode van vier jaar die onmiddellijk voorafgaat aan het lopende boekjaar;
- b) een medewerker van wie de jaarlijkse variabele beloning niet hoger is dan 50 000 EUR en niet meer dan een derde van de totale jaarlijkse beloning van die medewerker vertegenwoordigt. Voor de toepassing van dit punt kunnen de lidstaten de hierin bedoelde drempels aanpassen, rekening houdend met de bijzonderheden van de beloningspraktijk op de relevante nationale markt en de verantwoordelijkheden en het beroepsprofiel van deze medewerkers.

3 bis. Een lidstaat kan:

- a) de in lid 3, onder a), bedoelde drempel verlagen voor andere instellingen dan grote instellingen als gedefinieerd in artikel 430 bis, punt 1), van Verordening (EU) nr. 575/2013, rekening houdend met de aard en de omvang van hun activiteiten, hun interne organisatie of, indien van toepassing, de kenmerken van de groep waartoe zij behoren; of
- b) de in lid 3, onder a), bedoelde drempel verhogen tot maximaal 15 miljard EUR, op voorwaarde dat de instelling geen grote instelling is als gedefinieerd in artikel 430 bis, punt 1), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en voldoet aan de criteria van artikel 430 bis, punt 4), onder b) tot en met e), van Verordening (EU) nr. 575/2013."

4. Uiterlijk [vier jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn] evalueert de Commissie in nauwe samenwerking met de EBA de toepassing van de leden 3 en 3 bis, en dient zij bij het Europees Parlement en de Raad een verslag daarover in, zo nodig vergezeld van een wetgevingsvoorstel.

5. De EBA stelt richtsnoeren vast om de tenuitvoerlegging van de leden 3 en 3 bis te vergemakkelijken en de consistente toepassing daarvan te waarborgen."

17) artikel 97 wordt als volgt gewijzigd:

- a) in lid 1 wordt punt b) geschrapt;
- b) het volgende nieuwe lid 4 bis wordt ingevoegd na lid 4:

"4 bis. De bevoegde autoriteiten mogen de methoden voor de toepassing van de in lid 1 bedoelde toetsing en evaluatie aanpassen om rekening te houden met instellingen met een vergelijkbaar risicoprofiel, zoals een vergelijkbaar bedrijfsmodel of een vergelijkbare geografische locatie van blootstellingen. Zulke aangepaste methoden kunnen risico-georiënteerde benchmarks en kwantitatieve indicatoren bevatten, moeten de mogelijkheid bieden voor een goede beoordeling van de specifieke risico's waaraan elke instelling kan zijn blootgesteld, en hebben geen invloed op de instellingsspecifieke aard van overeenkomstig artikel 104 bis opgelegde maatregelen.

De bevoegde autoriteiten stellen de EBA in kennis als zij aangepaste methoden overeenkomstig dit lid toepassen. De EBA monitort de toezichtpraktijken en geeft richtsnoeren af tot nadere bepaling van de wijze waarop vergelijkbare risicoprofielen in het kader van dit lid moeten worden beoordeeld en een Uniebreed consistente en evenredige toepassing van vergelijkbare op instellingen toegesneden methoden kan worden gegarandeerd. Deze richtsnoeren worden vastgesteld overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010".

18) artikel 98 wordt als volgt gewijzigd:

- a) in lid 1 wordt punt j) geschrapt;
- b) lid 5 wordt vervangen door:

"5. De toetsing en de evaluatie door de bevoegde autoriteiten heeft ook betrekking op de blootstelling van de instelling aan het renterisico dat voortvloeit uit activiteiten buiten de handelsportefeuille. De bevoegde autoriteiten oefenen ten minste in de volgende gevallen toezichtbevoegdheden uit, tenzij zij op basis van de in dit lid bedoelde toetsing en de evaluatie van oordeel zijn dat de instelling het renterisico voortvloeiend uit activiteiten buiten de handelsportefeuille op adequate wijze beheert en dat de instelling niet overmatig is blootgesteld aan het renterisico dat zij loopt bij activiteiten buiten de handelsportefeuille:

- a) indien de economische waarde van het eigen vermogen van een instelling als bedoeld in artikel 84, lid 1, met meer dan 15 % van het tier 1-kernkapitaal afneemt ten gevolge van een plotselinge en onverwachte verandering in de rentetarieven als omschreven in een van de zes op de rentetarieven toegepaste schokscenario's in het toezicht;
- b) indien de instelling te maken heeft met een grote daling van haar nettorentebaten als gevolg van een plotselinge en onverwachte verandering in de rentetarieven als omschreven in een van de twee op de rentetarieven toegepaste schokscenario's in het toezicht als bedoeld in artikel 448, lid 3, onder b), van Verordening 575/2013;

Voor de toepassing van dit lid betekent "toezichtbevoegdheden" een van de volgende bevoegdheden:

- a) de in artikel 104, lid 1, bedoelde bevoegdheden;
- b) de bevoegdheid tot het opleggen van aannames voor modellering en parameters, behalve die welke zijn vastgelegd door de EBA overeenkomstig artikel 98, lid 5 bis, onder b), die de instellingen in aanmerking nemen bij hun berekening van de economische waarde van het eigen vermogen overeenkomstig artikel 84, lid 1.
- c) het volgende lid 5 bis wordt ingevoegd:

"5 bis. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot nadere bepaling, voor de toepassing van lid 5, van:

- a) zes schokscenario's in het toezicht die voor elke valuta moeten worden toegepast op de rentetarieven;
- b) in het licht van internationaal overeengekomen prudentiële standaarden, de gemeenschappelijke aannames voor modellering en parameters, met uitzondering van gedragsaannames, die instellingen in aanmerking nemen bij hun berekening van de in lid 5, onder a), bedoelde economische waarde van het eigen vermogen, die beperkt zijn tot:
  - i) de behandeling van het eigen vermogen van de instelling;
  - ii) de opname, samenstelling en discontering van kasstromen die gevoelig zijn voor rentetarieven die voortvloeien uit de activa, passiva en posten buiten de balansstelling van de instelling, met inbegrip van de behandeling van commerciële marges en andere spreadcomponenten;
  - iii) het gebruik van dynamische en/of statische balansmodellen en de daaruit voortvloeiende behandeling van afgeschreven en vervallende posities;
- c) gemeenschappelijke aannames voor modellering en parameters, die de instellingen in aanmerking nemen bij hun berekening van de nettorentebaten en bij wat voor de toepassing van lid 5 wordt verstaan onder een "grote daling".

De EBA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk [één jaar na de inwerkingtreding] in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010."

19) in artikel 99, lid 2, wordt punt b) geschrapt.

20) artikel 103 wordt geschrapt.

21) artikel 104 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

"1. Voor de toepassing van artikel 97, artikel 98, lid 4 en lid 5, artikel 101, lid 4, en artikel 102, en voor de toepassing van Verordening (EU) nr. 575/2013 beschikken de bevoegde autoriteiten ten minste over de volgende bevoegdheden:

- a) zij kunnen eisen dat de instellingen aanvullend eigen vermogen boven de bij Verordening (EU) nr. 575/2013 vastgestelde vereisten aanhouden onder de in artikel 104 bis gestelde voorwaarden;
- b) zij kunnen eisen dat de overeenkomstig de artikelen 73 en 74 ingevoerde regelingen, processen, mechanismen en strategieën worden versterkt;
- c) zij kunnen eisen dat de instellingen een plan indienen om opnieuw te voldoen aan de toezichtvereisten uit hoofde van deze richtlijn en Verordening (EU) nr. 575/2013, met opgaaf van een termijn voor de uitvoering ervan, zij kunnen tevens eisen dat het plan qua reikwijdte en uiterste termijn wordt bijgesteld;
- d) zij kunnen eisen dat de instellingen in verband met de eigenvermogensvereisten een specifiek voorzieningenbeleid voeren of activa op een specifieke wijze behandelen;

- e) zij kunnen restricties of beperkingen opleggen ten aanzien van de bedrijfsactiviteiten, de transacties of het netwerk van instellingen dan wel de afstoting verlangen van activiteiten die buitensporige risico's voor de soliditeit van een instelling opleveren;
  - f) zij kunnen een beperking eisen van het risico dat verbonden is aan de activiteiten, producten en systemen, inclusief de uitbestede activiteiten, van instellingen;
  - g) zij kunnen eisen dat de instellingen de variabele beloning beperken tot een bepaald percentage van hun netto-inkomsten indien deze beloning niet verenigbaar is met de instandhouding van een solide kapitaalbasis;
  - h) zij kunnen eisen dat de instellingen hun nettowinsten gebruiken om het eigen vermogen te versterken;
  - i) zij kunnen uitkeringen of rentebetalingen door een instelling aan aandeelhouders, vennoten of houders van aanvullend tier 1-instrumenten beperken of verbieden mits het verbod niet leidt tot wanbetaling door de instelling;
  - j) zij kunnen aanvullende rapportagevereisten of een frequentere rapportage opleggen, onder meer wat rapportage over kapitaal- en liquiditeitsposities betreft;
  - k) zij kunnen specifieke liquiditeitsvereisten opleggen, waaronder beperkingen ten aanzien van looptijdverschillen tussen activa en passiva;
  - l) zij kunnen aanvullende openbaarmakingen eisen.
- b) lid 2 wordt als volgt gewijzigd:

2. Voor de toepassing van lid 1, onder j), mogen de bevoegde autoriteiten instellingen alleen bijkomende rapportagevereisten of een frequentere rapportage opleggen indien de te rapporteren informatie niet leidt tot duplicering en de aanvullende informatie nodig is voor de toepassing van de artikelen 97 tot en met 102. Aanvullende informatie die van de instellingen kan worden gevraagd, wordt geacht tot duplicering te leiden indien dezelfde of grotendeels dezelfde informatie reeds anderszins is gerapporteerd aan de bevoegde autoriteit. De bevoegde autoriteit verlangt van een instelling geen aanvullende informatie, indien zij eerder informatie in een ander format of ander niveau van granulariteit heeft ontvangen en dat andere format of niveau van granulariteit de bevoegde autoriteit niet belet informatie te produceren die van dezelfde kwaliteit en betrouwbaarheid is als de aanvullende informatie die anderszins zou worden gerapporteerd.";

c) lid 3 wordt geschrapt.

22) de volgende artikelen 104 bis, 104 ter en 104 quater worden ingevoegd:

"Artikel 104 bis

Aanvullend-eigenvermogensvereiste

1. De bevoegde autoriteiten leggen het aanvullend-eigenvermogensvereiste bedoeld in artikel 104, lid 1, onder a), op wanneer zij op basis van de toetsingen overeenkomstig de artikelen 97 en 101 een van de volgende situaties voor een individuele instelling vaststellen:
  - a) de instelling is blootgesteld aan risico's of aspecten van risico's die niet of niet voldoende door de eigenvermogensvereisten als bedoeld in de delen drie, vier, vijf en zeven van Verordening (EU) nr. 575/2013 worden gedekt, zoals nader omschreven in lid 2;
  - b) de instelling voldoet niet aan de vereisten van de artikelen 73 en 74 van deze richtlijn of artikel 393 van Verordening (EU) nr. 575/2013 en het is onwaarschijnlijk dat andere toezichtmaatregelen voldoende zouden zijn om te waarborgen dat binnen een passende termijn aan deze vereisten kan worden voldaan;

- c) de in artikel 98, lid 4, bedoelde aanpassingen worden ontoereikend geacht om de instelling in staat te stellen haar posities binnen een korte termijn te verkopen of af te dekken zonder wezenlijke verliezen te lijden in normale marktomstandigheden;
- d) uit de in artikel 101, lid 4, bedoelde toetsing blijkt dat het niet-naleven van de vereisten voor de toepassing van de toegestane benadering waarschijnlijk zal leiden tot ontoereikende eigenvermogensvereisten;
- e) de instelling laat herhaaldelijk na een toereikend niveau van aanvullend eigen vermogen vast te stellen of te handhaven om te voldoen aan de overeenkomstig artikel 104 ter, lid 3, meegedeelde richtsnoeren;
- f) andere instellingsspecifieke situaties die volgens de bevoegde autoriteit aanleiding geven tot wezenlijke toezichtproblemen.

De bevoegde autoriteiten leggen het aanvullend-eigenvermogensvereiste bedoeld in artikel 104, lid 1, onder a), alleen op ter dekking van de risico's die individuele instellingen door hun activiteiten lopen, waaronder de risico's die het effect van bepaalde economische factoren of marktontwikkelingen op het risicoprofiel van een individuele instelling weerspiegelen.

2. Voor de toepassing van lid 1, onder a), worden risico's of aspecten van risico's geacht niet of niet voldoende door de eigenvermogensvereisten als bedoeld in de delen drie, vier, vijf en zeven van Verordening (EU) nr. 575/2013 te zijn gedekt, wanneer de bedragen, de samenstelling en de verdeling van het kapitaal dat de bevoegde autoriteit toereikend acht, rekening houdend met het toezicht op de door de instelling verrichte evaluatie overeenkomstig artikel 73, eerste alinea, hoger zijn dan de eigenvermogensvereisten van de instelling als bedoeld in de delen drie, vier, vijf en zeven van Verordening (EU) nr. 575/2013.

Voor de toepassing van de eerste alinea beoordelen de bevoegde autoriteiten, rekening houdend met het risicoprofiel van elke individuele instelling, de risico's waaraan de instelling is blootgesteld, met inbegrip van:

- a) de risico's of aspecten van risico's die uitdrukkelijk zijn uitgesloten van of niet uitdrukkelijk aan bod komen in de eigenvermogensvereisten als bedoeld in de delen drie, vier, vijf en zeven van Verordening (EU) nr. 575/2013; en
- b) de risico's of aspecten van risico's die wellicht worden onderschat niettegenstaande de toepasselijke vereisten als bedoeld in de delen drie, vier, vijf en zeven van Verordening (EU) nr. 575/2013 worden nageleefd.

Voor zover risico's of aspecten van risico's vallen onder overgangsbepalingen of grandfathering-bepalingen in deze richtlijn of Verordening (EU) nr. 575/2013 worden zij niet beschouwd als zijnde risico's of aspecten van risico's die wellicht worden onderschat, niettegenstaande de toepasselijke vereisten als bedoeld in de delen drie, vier, vijf en zeven van Verordening (EU) nr. 575/2013 worden nageleefd.

Voor de toepassing van de eerste alinea dekt het aanvullend eigen vermogen alle wezenlijke risico's of aspecten van die risico's die niet of niet voldoende door de eigenvermogensvereisten als bedoeld in de delen drie, vier, vijf en zeven van Verordening (EU) nr. 575/2013 zijn gedekt.

Uit activiteiten buiten de handelsportefeuille voortvloeiende renterisico's kunnen wezenlijk worden geacht ten minste in de gevallen bedoeld in artikel 98, lid 5, tenzij de bevoegde autoriteiten op basis van de toetsing en de evaluatie waarnaar in dat lid wordt verwezen, van mening zijn dat de instelling het renterisico voortvloeiend uit activiteiten buiten de handelsportefeuille op adequate wijze beheert en dat de instelling niet overmatig is blootgesteld aan het renterisico dat zij loopt bij activiteiten buiten de handelsportefeuille.

3. De bevoegde autoriteiten bepalen het niveau van het aanvullend eigen vermogen zoals vereist op grond van artikel 104, lid 1, onder a), als het verschil tussen het kapitaal dat toereikend wordt geacht overeenkomstig lid 2, en de eigenvermogensvereisten als bedoeld in de delen drie, vier, vijf en zeven van Verordening (EU) nr. 575/2013.
4. De instelling voldoet aan het aanvullend-eigenvermogensvereiste bedoeld in artikel 104, lid 1, onder a), met een eigen vermogen dat voldoet aan de volgende voorwaarden:
  - a) ten minste drie vierde van het aanvullend-eigenvermogensvereiste wordt voldaan met tier 1-kapitaal;
  - b) ten minste drie vierde van het tier 1-kapitaal bestaat uit CET 1-kapitaal.

In afwijking van de eerste alinea kan de bevoegde autoriteit de instelling vragen aan haar aanvullend-eigenvermogensvereiste met een hoger percentage tier 1-kapitaal of CET 1-kapitaal te voldoen, indien nodig en gelet op de specifieke omstandigheden van de instelling.

Eigen vermogen dat voor de financiering van de aanvullend-eigenvermogensvereisten bedoeld in artikel 104, lid 1, onder a), wordt gebruikt, mag niet worden gebruikt om te voldoen aan de eigenvermogensvereisten bedoeld in de punten a), b) en c) van artikel 92, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013, het gecombineerde buffervereiste als bedoeld in artikel 128, punt 6, van deze richtlijn, of het richtsnoer inzake aanvullend eigen vermogen in artikel 104 ter.

In afwijking van de derde alinea kan eigen vermogen dat wordt gebruikt om te voldoen aan de aanvullend-eigenvermogensvereisten als bedoeld in artikel 104, lid 1, onder a), opgelegd door de bevoegde autoriteiten voor risico's van buitensporige hefboomwerking die niet voldoende door artikel 92, lid 1, onder d), van Verordening (EU) nr. 575/2013 worden gedekt, worden gebruikt voor het gecombineerde buffervereiste als bedoeld in artikel 128, punt 6, van deze richtlijn.

5. De bevoegde autoriteit motiveert het besluit om een aanvullend-eigenvermogensvereiste krachtens artikel 104, lid 1, onder a), op te leggen schriftelijk ten aanzien van elke instelling, ten minste door duidelijk de volledige beoordeling van de gegevens als bedoeld in de leden 1 tot en met 4 uiteen te zetten. In het geval als bedoeld in lid 1, onder e), omvat dit een specifieke motivering van de redenen waarom het opleggen van kapitaalrichtsnoeren niet langer toereikend wordt geacht.
6. ☐

Artikel 104 ter
Richtsnoer inzake aanvullend eigen vermogen

1. Op grond van de strategieën en procedures als bedoeld in artikel 73 stellen de instellingen hun intern kapitaal vast op een passend niveau dat voldoende hoog ligt om alle risico's waaraan een instelling blootstaat te dekken en ervoor te zorgen dat:
  - a) conjuncturele schommelingen niet leiden tot een inbreuk op deze verplichtingen; en
  - b) het eigen vermogen van de instelling de potentiële verliezen ten gevolge van stressscenario's kan absorberen, met inbegrip van die welke in de stresstest als bedoeld in artikel 100 zijn aangewezen.
2. De bevoegde autoriteiten evalueren regelmatig het niveau van het intern kapitaal dat in overeenstemming met lid 1 door elke instelling is vastgesteld, als onderdeel van de toetsingen en evaluaties die overeenkomstig de artikelen 97 en 101 zijn verricht, met inbegrip van de resultaten van de in artikel 100 bedoelde stresstests.

Overeenkomstig deze toetsingen bepalen de bevoegde autoriteiten voor elke instelling het algemene niveau van eigen vermogen dat zij passend vinden.

3. De bevoegde autoriteiten delen de instellingen hun richtsnoer voor toezichthouders inzake aanvullend eigen vermogen mee, dat bestaat uit het verschil tussen het algemene niveau van eigen vermogen dat door de bevoegde autoriteiten passend wordt geacht en het bedrag van het vereiste eigen vermogen in de delen drie, vier, vijf en zeven van Verordening (EU) nr. 575/2013 en overeenkomstig artikel 104, lid 1, onder a), en artikel 128 van deze richtlijn, wanneer dit verschil positief is.
4. Het in lid 3 bedoelde richtsnoer van de bevoegde autoriteiten inzake aanvullend eigen vermogen is instellingsspecifiek. Het richtsnoer kan betrekking hebben op risico's die worden ondervangen door aanvullend-eigenvermogensvereisten die krachtens artikel 104 bis zijn opgelegd voor zover het gaat over aspecten van die risico's die nog niet onder dat vereiste vallen.
5. Bij niet-naleving van het in lid 3 bedoelde richtsnoer, wanneer een instelling voldoet aan de vereisten als bedoeld in de delen drie, vier, vijf en zeven van Verordening (EU) nr. 575/201, geven het aanvullend-eigenvermogensvereiste bedoeld in artikel 104, lid 1, onder a), en het gecombineerde buffervereiste bedoeld in artikel 128, punt 6, geen aanleiding tot de beperkingen bedoeld in artikel 141.

Artikel 104 quater
Samenwerking met afwikkelingsautoriteiten

1. ☐
2. De bevoegde autoriteiten stellen de desbetreffende afwikkelingsautoriteiten in kennis van het overeenkomstig artikel 104, lid 1, onder a), aan de instelling opgelegde aanvullend-eigenvermogensvereiste en over het aan de instelling meegedeelde richtsnoer inzake aanvullend eigen vermogen overeenkomstig artikel 104 ter."
- 23) in artikel 105 wordt punt d) geschrapt.
- 24) in artikel 108 wordt lid 3 geschrapt.
- 25) in artikel 109 worden de leden 2 en 3 vervangen door:

"2. De bevoegde autoriteiten eisen dat de onder deze richtlijn vallende moederondernemingen en dochterondernemingen op geconsolideerde of gesubconsolideerde basis aan de in afdeling II van dit hoofdstuk vervatte verplichtingen voldoen, om ervoor te zorgen dat de uit hoofde van afdeling II van dit hoofdstuk vereiste regelingen, processen en mechanismen samenhang vertonen en goed geïntegreerd zijn en dat alle voor het toezicht relevante gegevens en informatie kunnen worden verstrekt. Zij zorgen er in het bijzonder voor dat de onder deze richtlijn vallende moederondernemingen en dochterondernemingen die regelingen, processen en mechanismen toepassen in hun niet onder deze richtlijn vallende dochterondernemingen, met inbegrip van vestigingen in offshore financiële centra. Deze regelingen, processen en mechanismen zijn verder samenhangend en goed geïntegreerd en deze dochterondernemingen zijn eveneens in staat de voor het toezicht relevante gegevens en informatie te verstrekken.

3. De uit afdeling II van dit hoofdstuk voortvloeiende verplichtingen betreffende dochterondernemingen die zelf niet onder deze richtlijn vallen, zijn niet van toepassing indien de EU-moederinstelling ten aanzien van de bevoegde autoriteiten kan aantonen dat de toepassing van afdeling II onrechtmatig is volgens de wetten van het derde land waar de dochteronderneming is gevestigd."

25 a) aan artikel 109 wordt het volgende lid 4 toegevoegd:

4. De in de artikelen 92, 94 en 95 vastgestelde beloningsvereisten zijn niet van toepassing op geconsolideerde basis op:

- a) dochterondernemingen die in de Unie zijn gevestigd, indien zij onderworpen zijn aan specifieke beloningsvereisten overeenkomstig andere instrumenten van het Unierecht;
- b) dochterondernemingen die in een derde land zijn gevestigd, indien zij onderworpen zouden zijn aan specifieke beloningsvereisten overeenkomstig andere instrumenten van het Unierecht indien ze in de Unie gevestigd zouden zijn".

25 b) artikel 111 wordt vervangen door:

Artikel 111

Bepaling van de consoliderende toezichthouder

1. Indien een moederonderneming een moederkredietinstelling in een lidstaat of een EU-moederkredietinstelling is, wordt het toezicht op geconsolideerde basis uitgeoefend door de bevoegde autoriteit die op die moederkredietinstelling of EU-moederkredietinstelling op individuele basis toezicht houdt.

Indien een moederonderneming een moederbeleggingsonderneming in een lidstaat of een EU-moederbeleggingsonderneming is en geen enkele van haar dochterondernemingen is een kredietinstelling, wordt het toezicht op geconsolideerde basis uitgeoefend door de bevoegde autoriteit die op die moederbeleggingsonderneming of EU-moederbeleggingsonderneming op individuele basis toezicht houdt.

Indien een moederonderneming een moederbeleggingsonderneming in een lidstaat of een EU-moederbeleggingsonderneming is, en ten minste een van haar dochterondernemingen is een kredietinstelling, wordt het toezicht op geconsolideerde basis uitgeoefend door de bevoegde autoriteit van de kredietinstelling, of indien er verschillende kredietinstellingen zijn, de kredietinstelling met het hoogste balanstotaal.

2. Indien de moederonderneming van een instelling een financiële moederholding in een lidstaat, een gemengde financiële moederholding in een lidstaat, een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding is, wordt het toezicht op geconsolideerde basis uitgeoefend door de bevoegde autoriteit die op de instelling op individuele basis toezicht houdt.
3. Indien twee of meer instellingen waaraan in de Unie een vergunning is verleend dezelfde financiële moederholding in een lidstaat, een gemengde financiële moederholding in een lidstaat, een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding hebben, wordt het toezicht op geconsolideerde basis uitgeoefend door:
  - a) de bevoegde autoriteit van de kredietinstelling wanneer er slechts één kredietinstelling binnen de groep is;
  - b) de bevoegde autoriteit van de kredietinstelling met het hoogste balanstotaal, wanneer er meerdere kredietinstellingen binnen de groep zijn; of
  - c) de bevoegde autoriteit van de beleggingsonderneming met het hoogste balanstotaal, wanneer tot de groep geen enkele kredietinstelling behoort.

4. Indien consolidatie is vereist overeenkomstig lid 3 of 6 van artikel 18 van Verordening (EU) nr. 575/2013, wordt toezicht op geconsolideerde basis uitgeoefend door de bevoegde autoriteit van de kredietinstelling met het hoogste balanstotaal of, indien tot de groep geen enkele kredietinstelling behoort, door de bevoegde autoriteit van de beleggingsonderneming met het hoogste balanstotaal.

4 bis. In afwijking van de derde alinea van lid 1, van punt b) van lid 3, en van lid 4, indien een bevoegde autoriteit op individuele basis toezicht houdt op meer dan één kredietinstelling binnen een groep, is de consoliderende toezichthouder de bevoegde autoriteit die op individuele basis toezicht houdt op een of meer kredietinstellingen binnen de groep, indien de som van de balanstotalen van die aan toezicht onderworpen kredietinstellingen hoger is dan die van de kredietinstellingen waarop op individuele basis door een andere bevoegde autoriteit toezicht wordt gehouden.

In afwijking van punt c) van lid 3, indien een bevoegde autoriteit op individuele basis toezicht houdt op meer dan één beleggingsonderneming binnen een groep, is de consoliderende toezichthouder de bevoegde autoriteit die op individuele basis toezicht houdt op een of meer beleggingsondernemingen binnen de groep met het hoogste geaggregeerde balanstotaal.

5. In bijzondere gevallen kunnen de bevoegde autoriteiten onderling overeenkomen af te zien van de criteria in de leden 1, 3 en 4 en een andere bevoegde autoriteit aanstellen om op geconsolideerde basis toezicht te houden, wanneer de toepassing van die criteria niet passend zou zijn, rekening houdend met de betrokken instellingen en het relatieve belang van hun activiteiten in de betrokken lidstaten, of omdat de continuïteit van het toezicht op geconsolideerd niveau door dezelfde bevoegde autoriteit moet worden gegarandeerd. In dergelijke gevallen hebben de EU-moederinstelling, de financiële EU-moederholding, de gemengde financiële EU-moederholding of de instelling met het hoogste balanstotaal, naargelang het geval, het recht te worden gehoord voordat de bevoegde autoriteiten de beslissing nemen.

6. Indien de bevoegde autoriteiten in het kader van lid 5 onderling afspraken hebben gemaakt, brengen zij de Commissie en de EBA daarvan op de hoogte."

26) artikel 113 wordt vervangen door:

"Artikel 113

Gezamenlijke besluiten over instellingsspecifieke prudentiële vereisten

1. De consoliderende toezichthouder en de autoriteiten die bevoegd zijn voor het toezicht op dochterondernemingen van een EU-moederinstelling, een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding, stellen alles in het werk om te komen tot een gezamenlijk besluit over:
  - a) de toepassing van de artikelen 73 en 97 om vast te stellen of het niveau van het geconsolideerde eigen vermogen van de groep instellingen toereikend is voor zijn financiële positie en risicoprofiel, en welk niveau van eigen vermogen voor de toepassing van artikel 104, lid 1, punt a), voor elke entiteit binnen de groep instellingen en op geconsolideerde basis noodzakelijk is;
  - b) maatregelen om belangrijke aangelegenheden en wezenlijke bevindingen in verband met het liquiditeitstoezicht aan te pakken, onder meer wanneer deze betrekking hebben op de adequaatheid van de organisatie en de behandeling van risico's overeenkomstig artikel 86 en de behoefte aan instellingsspecifieke liquiditeitsvereisten overeenkomstig artikel 105 van deze richtlijn;
  - c) eventuele richtsnoeren voor toezichthouders inzake aanvullend eigen vermogen die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 104 ter, lid 3.

2. De gezamenlijke besluiten als bedoeld in lid 1 worden genomen:

- a) voor de toepassing van lid 1, onder a), binnen vier maanden nadat de consoliderende toezichthouder bij de andere relevante bevoegde autoriteiten een verslag met de risico-beoordeling van de groep instellingen overeenkomstig artikel 104 bis heeft ingediend;
- b) voor de toepassing van lid 1, onder b), binnen vier maanden nadat de consoliderende toezichthouder een verslag met de beoordeling van het liquiditeitsrisicoprofiel van de groep instellingen overeenkomstig de artikelen artikel 86 en 105 heeft ingediend;
- c) voor de toepassing van lid 1, onder c), binnen vier maanden nadat de consoliderende toezichthouder een verslag met de risicobeoordeling van de groep instellingen overeenkomstig artikel 104 ter heeft ingediend.

In de gezamenlijke besluiten wordt ook rekening gehouden met de risicobeoordeling die de desbetreffende bevoegde autoriteiten krachtens de artikelen 73, 97, 104 bis en 104 ter met betrekking tot dochterondernemingen hebben verricht.

De in de punten a) en b) van lid 1 bedoelde gezamenlijke besluiten worden op schrift gesteld met volledige opgaaf van redenen en de consoliderende toezichthouder doet dit document aan de EU-moederinstelling toekomen. Bij een geschil raadpleegt de consoliderende toezichthouder de EBA op verzoek van een van de andere betrokken bevoegde autoriteiten. De consoliderende toezichthouder kan de EBA op eigen initiatief raadplegen.

3. Als de bevoegde autoriteiten niet binnen de in lid 2 genoemde termijnen tot een gezamenlijk besluit komen, wordt het besluit over de toepassing van de artikelen 73, 86 en 97, artikel 104, lid 1, onder a), artikel 104 bis en artikel 105 op geconsolideerde basis genomen door de consoliderende toezichthouder nadat hij de door de relevante bevoegde autoriteiten verrichte risicobeoordeling van de dochterondernemingen in overweging heeft genomen. Indien een van de betrokken bevoegde autoriteiten aan het einde van één van de in lid 2 bedoelde termijnen de zaak overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 naar de EBA heeft verwezen, stelt de consoliderende toezichthouder zijn besluit uit in afwachting van een eventueel door de EBA overeenkomstig artikel 19, lid 3, van die verordening genomen besluit en neemt hij zijn besluit in overeenstemming met het besluit van de EBA. De in lid 2 bedoelde termijnen worden beschouwd als verzoeningsfasen in de zin van Verordening (EU) nr. 1093/2010. De EBA neemt haar besluit binnen één maand. De zaak wordt niet naar de EBA verwezen na afloop van de periode van vier maanden of nadat een gezamenlijk besluit is genomen.

Het besluit over de toepassing van de artikelen 73, 86 en 97, artikel 104, lid 1, onder a), en de artikelen 104 ter en artikel 105 wordt op individuele of gesubconsolideerde basis genomen door de desbetreffende bevoegde autoriteiten die belast zijn met het toezicht op dochterondernemingen van een EU-moederkredietinstelling, een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding, nadat de standpunten en voorbehouden van de consoliderende toezichthouder in overweging zijn genomen. Indien een van de betrokken bevoegde autoriteiten aan het einde van een van de in lid 2 bedoelde termijnen de zaak overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 naar de EBA heeft verwezen, stellen de bevoegde autoriteiten hun besluit uit in afwachting van een eventueel door de EBA overeenkomstig artikel 19, lid 3, van die verordening genomen besluit en nemen zij hun besluit in overeenstemming met het besluit van de EBA. De in lid 2 bedoelde termijnen worden beschouwd als verzoeningsperiodes in de zin van de bedoelde verordening. De EBA neemt haar besluit binnen één maand. De zaak wordt niet aan de EBA voorgelegd na afloop van de periode van vier maanden of nadat een gezamenlijk besluit is genomen.

De besluiten worden op schrift gesteld met volledige opgaaf van redenen en met inachtneming van de risicobeoordelingen, standpunten en voorbehouden die gedurende de in lid 2 bedoelde termijnen door de andere bevoegde autoriteiten zijn uitgesproken. De consoliderende toezichthouder doet het document toekomen aan alle betrokken bevoegde autoriteiten en aan de EU-moederinstelling.

Indien de EBA is geraadpleegd, houden alle bevoegde autoriteiten rekening met haar advies en geven zij de redenen aan voor elke belangrijke afwijking daarvan.

4. De in lid 1 bedoelde gezamenlijke besluiten en de in lid 3 bedoelde besluiten die de bevoegde autoriteiten hebben genomen bij ontstentenis van een gezamenlijk besluit, worden als definitief erkend en toegepast door de bevoegde autoriteiten in de betrokken lidstaten.

De in lid 1 bedoelde gezamenlijke besluiten en elk besluit dat overeenkomstig lid 3 bij ontstentenis van een gezamenlijk besluit wordt genomen, worden jaarlijks geactualiseerd, of in uitzonderlijke gevallen, indien een bevoegde autoriteit belast met het toezicht op dochterondernemingen van een EU-moederinstelling, een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding, de consoliderende toezichthouder schriftelijk en met volledige opgaaf van redenen verzoekt het besluit betreffende de toepassing van de artikel 104, lid 1, onder a), artikel 104 ter en artikel 105 te actualiseren. In dit laatste geval kan de actualisering bilateraal worden verricht door de consoliderende toezichthouder en de verzoekende bevoegde autoriteit.

5. De EBA stelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen op om te zorgen voor eenvormige toepassingsvoorwaarden voor het in dit artikel bedoelde gezamenlijke besluitvormingsproces, met betrekking tot de toepassing van de artikelen 73, 86 en 97, artikel 104, lid 1, onder a), artikel 104 ter en artikel 105 met het oog op het faciliteren van gezamenlijke besluiten.

De EBA legt deze ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 juli 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010."

26 a) aan artikel 115 wordt onderstaand nieuw lid toegevoegd:

"3. Indien de consoliderende toezichthouder verschilt van de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar een financiële holding of gemengde financiële holding is gevestigd die in overeenstemming met artikel 21 bis is goedgekeurd, worden de in lid 1 bedoelde coördinatie- en samenwerkingsregelingen ook gesloten met de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de moederonderneming is gevestigd."

27) artikel 116 wordt als volgt gewijzigd:

a) het volgende nieuwe lid 1 bis wordt ingevoegd na lid 4:

"1 bis. Teneinde de in artikel 112, lid 1, artikel 114, lid 1, en artikel 115, lid 1, bedoelde taken mogelijk te maken stelt de consoliderende toezichthouder eveneens colleges van toezichthouders in wanneer de hoofdzetels van alle grensoverschrijdende dochterondernemingen van een EU-moederinstelling, een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding in derde landen zijn gevestigd, op voorwaarde dat de toezichthoudende autoriteiten van de derde landen gebonden zijn aan geheimhoudingsvereisten die gelijkwaardig zijn aan de vereisten die gelden krachtens hoofdstuk 1, afdeling II, van deze richtlijn en, waar van toepassing, de artikelen 76 en 81 van Richtlijn 2014/65/EU.";

(b) aan lid 6 wordt de volgende nieuwe alinea toegevoegd:

"De bevoegde autoriteit in de lidstaat waar een financiële holding of gemengde financiële holding is gevestigd die in overeenstemming met artikel 21 bis is goedgekeurd, mag deelnemen aan het desbetreffende college van toezichthouders."

28) artikel 119, lid 1, wordt vervangen door:

"1. Onder voorbehoud van artikel 21 bis stellen de lidstaten de maatregelen vast die noodzakelijk zijn om financiële holdings en gemengde financiële holdings in het geconsolideerde toezicht te betrekken."

29) artikel 120, lid 2, wordt vervangen door:

"2. Ingeval een gemengde financiële holding onderworpen is aan gelijkwaardige bepalingen krachtens deze richtlijn en krachtens Richtlijn 2009/138/EG, met name wat het risicogebaseerd toezicht betreft, kan de consoliderende toezichthouder in onderlinge overeenstemming met de groepstoezichthouder in de verzekeringssector besluiten op de betrokken gemengde financiële holding alleen de bepalingen van de richtlijn met betrekking tot de belangrijkste financiële sector als bedoeld in artikel 3, lid 2, van Richtlijn 2002/87/EG toe te passen."

29 a) aan artikel 125, lid 1, wordt onderstaande alinea toegevoegd:

"Wanneer krachtens artikel 111 de consoliderende toezichthouder van een groep met een gemengde financiële moederholding verschillend is van de overeenkomstig artikel 10 van Richtlijn 2002/87/EG bepaalde coördinator, dienen de twee autoriteiten samen te werken voor de toepassing van deze richtlijn en Verordening (EU) 575/2013 op een geconsolideerde basis. Om doeltreffende samenwerking te faciliteren en tot stand te brengen, beschikken de consoliderende toezichthouder en de coördinator over schriftelijk vastgelegde coördinatie- en samenwerkingsregelingen."

29 b) in artikel 128 wordt punt 2 vervangen door:

"2. "instellingsspecifieke contracyclische kapitaalbuffer" het eigen vermogen tot het aanhouden waarvan een instelling overeenkomstig artikel 130 verplicht is;"

29 c) De artikelen 129 en 130 worden vervangen door:

"Artikel 129

Vereiste een kapitaalconserveringsbuffer aan te houden

1. De lidstaten verplichten de instellingen om, naast het tier 1-kernkapitaal dat wordt aangehouden om te voldoen aan het bij artikel 92, lid 1, a), b) en c) van Verordening (EU) nr. 575/2013 opgelegde eigenvermogensvereiste, een uit tier 1-kernkapitaal bestaande kapitaalconserveringsbuffer aan te houden die gelijk is aan 2,5 % van het totaal van de overeenkomstig artikel 92, lid 3, van die verordening berekende risicoposten, op individuele en geconsolideerde basis, als toepasselijk overeenkomstig deel 1, titel II, van die verordening.
2. In afwijking van lid 1 kan een lidstaat kleine en middelgrote beleggingsondernemingen vrijstellen van de in dat lid vastgestelde vereisten, mits een dergelijke vrijstelling geen bedreiging vormt voor de stabiliteit van het financiële stelsel van die lidstaat.

Het besluit over de toepassing van een dergelijke vrijstelling wordt naar behoren met redenen omkleed, licht toe waarom de vrijstelling geen bedreiging voor de stabiliteit van het financiële stelsel van de lidstaat vormt en geeft een precieze omschrijving van de kleine en middelgrote beleggingsondernemingen die worden vrijgesteld.

De lidstaten die besluiten een dergelijke vrijstelling toe te passen, stellen het ESRB in kennis. Het ESRB stuurt de kennisgevingen dienovereenkomstig naar de Commissie, de EBA en de bevoegde en aangewezen autoriteiten van de betrokken lidstaten.

3. Voor de toepassing van lid 2 wijst de lidstaat de met de toepassing van dit artikel belaste autoriteit aan. Deze autoriteit is de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit.

4. Voor de toepassing van lid 2 worden beleggingsondernemingen als klein of middelgroot aangemerkt overeenkomstig Aanbeveling 2003/361/EG van de Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (1).
5. Het tier 1-kernkapitaal dat wordt aangehouden om te voldoen aan het vereiste van lid 1 van dit artikel, mag door de instellingen niet worden gebruikt om te voldoen aan krachtens artikel 104 bis opgelegde vereisten of in artikel 104 ter opgelegde sturing.
6. Indien een instelling niet ten volle aan het vereiste van lid 1 van dit artikel voldoet, is zij onderworpen aan de in artikel 141, leden 2 en 3, bepaalde beperkingen op uitkeringen.

Artikel 130

Vereiste een instellingsspecifieke contracyclische kapitaalbuffer aan te houden

1. De lidstaten verplichten de instellingen een instellingsspecifieke contracyclische kapitaalbuffer aan te houden die gelijk is aan het overeenkomstig artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013 berekende totaal van de risicoposten, vermenigvuldigd met het gewogen gemiddelde van de overeenkomstig artikel 140 van deze richtlijn op individuele en geconsolideerde basis berekende contracyclischebufferpercentages, als toepasselijk overeenkomstig deel 1, titel II, van die verordening.
2. In afwijking van lid 1 kan een lidstaat kleine en middelgrote beleggingsondernemingen vrijstellen van de in dat lid vastgestelde vereisten, mits een dergelijke vrijstelling geen bedreiging vormt voor de stabiliteit van het financiële stelsel van die lidstaat.

Het besluit over de toepassing van een dergelijke vrijstelling wordt naar behoren met redenen omkleed, licht toe waarom de vrijstelling geen bedreiging voor de stabiliteit van het financiële stelsel van de lidstaat vormt en geeft een precieze omschrijving van kleine en middelgrote beleggingsondernemingen die worden vrijgesteld.

De lidstaten die besluiten een dergelijke vrijstelling toe te passen, stellen het ESRB in kennis. Het ESRB stuurt de kennisgevingen onverwijld naar de Commissie, de EBA en de bevoegde en aangewezen autoriteiten van de betrokken lidstaten.

3. Voor de toepassing van lid 2 wijst de lidstaat de met de toepassing van dit artikel belaste autoriteit aan. Deze autoriteit is de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit.
  4. Voor de toepassing van lid 2 worden beleggingsondernemingen als klein en middelgroot aangemerkt overeenkomstig Aanbeveling 2003/361/EG.
  5. De instellingen voldoen aan het in lid 1 bepaalde vereiste met tier 1-kernkapitaal dat aanvullend is op enig tier 1-kernkapitaal dat wordt aangehouden om te voldoen aan het bij artikel 92, lid 1, a), b) en c) van Verordening (EU) nr. 575/2013 opgelegde eigenvermogensvereiste, aan het vereiste van artikel 129 van deze richtlijn een kapitaalconserveringsbuffer aan te houden en aan enig krachtens artikel 104 van deze richtlijn opgelegd vereiste.
  6. Indien een instelling niet ten volle aan het vereiste van lid 1 van dit artikel voldoet, is zij onderworpen aan de in artikel 141, leden 2 en 3, bepaalde beperkingen op uitkeringen."
- 30) artikel 131 wordt vervangen door:

"Artikel 131

Mondiaal systeemrelevante en andere systeemrelevante instellingen

1. De lidstaten wijzen de autoriteit aan die, op geconsolideerde basis, bepaalt welke instellingen mondiaal systeemrelevante instellingen (MSI's) zijn en in voorkomend geval, op individuele, gesubconsolideerde of geconsolideerde basis, welke instellingen andere systeemrelevante instellingen (ASI's) zijn, waaraan in hun rechtsgebied vergunning is verleend. Deze autoriteit is de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit. De lidstaten kunnen meer dan één autoriteit aanwijzen.

MSI's kunnen zijn:

- a) een groep onder leiding van een EU-moederinstelling, een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding; of
- b) een instelling die geen dochteronderneming is van een EU-moederinstelling, een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding.

ASI's kunnen een instelling of een groep zijn onder leiding van een EU-moederinstelling, een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding, een moederinstelling in een lidstaat, een financiële moederholding in een lidstaat of een gemengde financiële moederholding in een lidstaat.

2. De methodiek om te bepalen welke instellingen MSI's zijn, wordt gebaseerd op de volgende categorieën:
  - a) omvang van de groep;
  - b) verwevenheid van de groep met het financiële stelsel;
  - c) substitueerbaarheid van de door de groep verrichte diensten of van de door de groep verschaft financiële infrastructuur;

- d) complexiteit van de groep;
- e) de grensoverschrijdende werkzaamheden van de groep, omvattende de grensoverschrijdende werkzaamheden tussen lidstaten en tussen een lidstaat en een derde land.

Elke categorie krijgt een gelijke wegingsfactor en bestaat uit kwantificeerbare indicatoren.

De methodiek resulteert in een totaalscore voor iedere in lid 1 bedoelde beoordeelde entiteit, zodat de MSI's kunnen worden aangewezen en ondergebracht in een subcategorie als beschreven in lid 9.

2 bis. Een aanvullende methodiek om te bepalen welke instellingen MSI's zijn, wordt gebaseerd op de volgende categorieën:

- a) de categorieën als bedoeld in lid 2, punten a) tot en met d);
- b) de grensoverschrijdende activiteit van de groep, met uitzondering van de activiteiten van de groep in verschillende deelnemende lidstaten als gedefinieerd in artikel 4, van Verordening (EU) nr. 806/2014.

Elke categorie krijgt een gelijke wegingsfactor en bestaat uit kwantificeerbare indicatoren.

Voor de in punt a) bedoelde categorieën zijn de indicatoren dezelfde als de overeenkomstige indicatoren die zijn bepaald op grond van lid 2.

De aanvullende methodiek voor het bepalen van de systeemrelevantie levert voor elke beoordeelde in lid 1 bedoelde entiteit een aanvullende totaalscore op, op basis waarvan de bevoegde of aangewezen autoriteiten een van de in lid 10, punt c), bedoelde maatregelen kunnen nemen.

3. ASI's worden aangewezen overeenkomstig lid 1. De systeemrelevantie wordt beoordeeld op basis van ten minste een van de volgende criteria:

- a) de omvang;
- b) de relevantie voor de economie van de Unie of van de lidstaat in kwestie;
- c) het belang van de grensoverschrijdende werkzaamheden;
- d) de verwevenheid van de instelling of groep met het financiële stelsel.

Uiterlijk op 1 januari 2015 publiceert de EBA, na overleg met het ESRB, richtsnoeren betreffende de criteria ter bepaling van de voorwaarden voor de toepassing van dit lid, wat de beoordeling van ASI's betreft. Deze richtsnoeren houden rekening met de internationale raamwerken voor op nationaal niveau systeemrelevante instellingen en met specifieke aspecten voor de Unie en nationale specifieke aspecten.

4. Iedere MSI houdt, op geconsolideerde basis, een MSI-buffer aan die in overeenstemming is met de subcategorie waarin de MSI is ondergebracht. Deze buffer bestaat uit en wordt aangehouden in aanvulling op het tier 1-kernkapitaal.
5. De bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit kan iedere ASI er op geconsolideerde, gesubconsolideerde of individuele basis, naargelang het geval, toe verplichten een ASI-buffer aan te houden gelijk aan ten hoogste 3 % van het totaal van de risicoposten van de instelling berekend overeenkomstig artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013, rekening houdend met de criteria op grond waarvan wordt bepaald of de instelling een ASI is. Deze buffer bestaat uit tier 1-kernkapitaal.
- 5 bis. Onder voorbehoud van de hieronder beschreven vergunning van de Commissie kan de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit iedere ASI er op geconsolideerde, gesubconsolideerde of individuele basis, naargelang het geval, toe verplichten een ASI-buffer aan te houden van meer dan 3 % van het totaal van de risicoposten berekend overeenkomstig artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013. Deze buffer bestaat uit tier 1-kernkapitaal.

Binnen een maand na de in lid 7 bedoelde kennisgeving verstrekt het ESRB de Commissie een advies over de vraag of de ASI-buffer passend wordt geacht. Overeenkomstig artikel 34, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 kan ook de EBA de Commissie haar advies betreffende de buffer verstrekken.

Binnen twee maanden na ontvangst van het ESRB-advies stelt de Commissie, rekening houdend met de beoordeling door het ESRB en, in voorkomend geval, de EBA, en mits zij zich ervan vergewist heeft dat de ASI-buffer geen nadelige gevolgen heeft voor het geheel of voor delen van het financiële stelsel in andere lidstaten of van de Unie als geheel, waardoor het een belemmering voor de goede werking van de interne markt zou vormen, een uitvoeringshandeling vast waarbij de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit toestemming krijgt de voorgenomen maatregel te nemen.

6. Bij het opleggen van de verplichting een ASI-buffer aan te houden, neemt de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit de volgende beginselen in acht:
  - a) de ASI-buffer dient geen buitensporige nadelige gevolgen te hebben voor het geheel of voor delen van het financiële stelsel van andere lidstaten of van de Unie als geheel, waardoor hij een belemmering voor de werking van de interne markt zou vormen;
  - b) de ASI-buffer moet minstens jaarlijks door de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit getoetst worden.
7. Alvorens een ASI-buffer te bepalen of opnieuw te bepalen, stelt de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit het ESRB één maand voor de bekendmaking van het in lid 5 bedoelde besluit daarvan in kennis en stelt die autoriteit het ESRB drie maanden voor de bekendmaking van het besluit van de bevoegde of de aangewezen autoriteit bedoeld in lid 5bis daarvan in kennis. Het ESRB stuurt de kennisgevingen onverwijld naar de Commissie, de EBA en de bevoegde en aangewezen autoriteiten van de betrokken lidstaten. In deze kennisgeving worden gedetailleerd beschreven:

- a) de redenen waarom de ASI-buffer wellicht doeltreffend en evenredig wordt geacht om het risico af te zwakken;
- b) een beoordeling van de waarschijnlijke positieve of negatieve gevolgen van de ASI-buffer voor de interne markt, op basis van informatie die de lidstaat ter beschikking heeft;
- c) het ASI-bufferpercentage dat de lidstaat wenst op te leggen.

8. Onverminderd artikel 133 en lid 5 van dit artikel is in het geval van een ASI die een dochter is van hetzij een MSI, hetzij een ASI die hetzij een instelling, hetzij een groep onder leiding van een EU-moederinstelling is en verplicht is een ASI-buffer aan te houden op geconsolideerde basis, de buffer die op het individuele of het gesubconsolideerde niveau van toepassing is niet hoger dan het laagste van:

- a) de som van het hoogste MSI- of ASI-bufferpercentage dat op het geconsolideerde niveau van toepassing is op de groep en 1 % van het overeenkomstig artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013 berekende totaal van de risicoposten; en
- b) 3% van het overeenkomstig artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2015 berekende totaal van de risicoposten, of het percentage dat de Commissie heeft goedgekeurd voor toepassing op de groep op het geconsolideerde niveau in overeenstemming met lid 5 bis.

9. Er zijn ten minste vijf subcategorieën MSI's. De onderste limiet en de limieten tussen iedere subcategorie worden bepaald door de scores op grond van de in lid 2 bedoelde methodiek voor het bepalen van de systeemrelevantie. De scores die de overgang tussen de ene en de andere subcategorie markeren, worden duidelijk omschreven en zijn in overeenstemming met het beginsel dat er een constante lineaire toename van systemisch belang is, van subcategorie tot subcategorie, hetgeen leidt tot een lineaire toename van het vereiste van aanvullend tier 1-kernkapitaal, met uitzondering van de hoogste subcategorie. Voor de toepassing van dit lid wordt onder systemisch belang verstaan de verwachte invloed die het in nood verkeren van de MSI heeft op de mondiale financiële markt. Voor de laagste subcategorie is een MSI-buffer van toepassing van 1 % van het overeenkomstig artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013 berekende totaal van de risicoposten en de buffer neemt per subcategorie toe met minstens 0,5 % procentpunt van het overeenkomstig artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013 berekende totaal van de risicoposten.
10. Onverminderd de leden 1 en 9 en met gebruikmaking van de in lid 9 bedoelde subcategorieën en overgangsscores kan de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit bij het verrichten van degelijke oordeelsvorming in het toezicht:
- a) een MSI van een lagere subcategorie onderbrengen in een hogere subcategorie;
  - b) een entiteit als bedoeld in lid 1 met een totaalscore [als bedoeld in lid 2] die lager uitvalt dan de overgangsscore van de laagste subcategorie, onderbrengen in die subcategorie of in een hogere subcategorie, waardoor die entiteit als een MSI wordt aangewezen.

- c) rekening houdend met het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme, op basis van de aanvullende totaalscore als bedoeld in lid 2 bis:
  - i) een MSI van een hogere subcategorie onderbrengen in een lagere subcategorie, of
  - ii) een MSI een MSI-buffer toewijzen die lager is dan 1% van het totaal van de risicoposten, berekend volgens artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013, mits de aanvullende totaalscore lager is dan de overgangsscore van de laagste subcategorie.

11. [ ].

12. De bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit brengt de namen van de MSI's en de ASI's en de respectieve subcategorieën waarin elke MSI is ondergebracht, ter kennis van het ESRB. De kennisgeving bevat alle redenen waarom oordeelsvorming in het toezicht is uitgeoefend of niet overeenkomstig lid 10, punten a), b) en c). Het ESRB stuurt de kennisgevingen onverwijld naar de Commissie en de EBA en maakt de naam van de systeemrelevante instelling aan het publiek bekend. De bevoegde autoriteiten of de aangewezen autoriteiten maken de subcategorie waarin elke MSI is ondergebracht, aan het publiek bekend.

De bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit toetst jaarlijks de systeemrelevantie van de MSI's en de ASI's alsook het onderbrengen van de MSI's in de respectieve subcategorieën, en brengt het resultaat ter kennis van de betrokken systeemrelevante instelling en het ESRB, dat de resultaten onverwijld naar de Commissie en de EBA stuurt. De bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit maakt de bijgewerkte lijst van aangewezen systeemrelevante instellingen en de subcategorie waarin iedere aangewezen MSI is ondergebracht, aan het publiek bekend.

13. Systeemrelevante instellingen mogen tier 1-kernkapitaal dat wordt aangehouden om te voldoen aan de voorschriften van de leden 4 en 5, niet gebruiken om te voldoen aan vereisten opgelegd krachtens de punten a), b) en c) van artikel 92, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013 en de artikelen 104 bis, 129, 130, 133 en 134 van deze richtlijn en richtsnoeren opgelegd in artikel 104 ter van deze richtlijn.
14. Indien een groep op geconsolideerde basis onderworpen is aan een MSI-buffer en een ASI-buffer, is de hoogste buffer van toepassing.
15. Indien een instelling een in overeenstemming met artikel 133 bepaalde systeemrisicobuffer moet aanhouden, komt die bovenop de ASI-buffer of de MSI-buffer die overeenkomstig dit artikel van toepassing is.

Indien de som van het systeemrisicobufferpercentage zoals berekend voor de toepassing van de leden 12, 13 of 14 van artikel 133 van deze richtlijn en het MSI-bufferpercentage of ASI-bufferpercentage waaraan dezelfde instelling is onderworpen hoger zou zijn dan 5 %, geldt de procedure als beschreven in lid 5 bis.

16. ☐
17. Indien een instelling deel uitmaakt van een groep of een subgroep waartoe een MSI of een ASI behoort, mag dat in geen geval tot gevolg hebben dat die instelling, op individuele basis, onderworpen is aan een gecombineerd buffervereiste dat lager uitvalt dan de som van de kapitaalconserveringsbuffer, de contracyclische kapitaalbuffer en de som van de ASI-buffer en de systeemrisicobuffer, die op individuele basis op die instelling van toepassing zijn.

18. De EBA stelt ontwerpen van technische reguleringsnormen op tot nadere bepaling, voor de toepassing van dit artikel, van de [methodiek] aan de hand waarvan de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit bepaalt of een instelling of een groep onder leiding van een EU-moederinstelling of een EU-financiële moederholding of een gemengde EU-financiële moederholding als een MSI aan te merken is, en tot nadere bepaling van de methode voor het afbakenen van de subcategorieën en voor het onderbrengen van MSI's in subcategorieën op basis van hun systemisch belang, rekening houdend met internationaal overeengekomen standaarden. De EBA legt die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 30 juni 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen om de in de eerste en de tweede alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010."

- 30 a) De artikelen 133 en 134 worden vervangen door:

“Artikel 133

Vereiste een systeemrisicobuffer aan te houden

1. Elke lidstaat kan voor de financiële sector of voor een of meer segmenten van die sector op alle of een segment van blootstellingen een systeemrisicobuffer bestaande uit tier 1-kernkapitaal instellen, als bedoeld in lid 8, teneinde systemische of macroprudentiële risico's die niet vallen onder Verordening (EU) nr. 575/2013 en artikel 131 van deze richtlijn, in de zin van een risico op verstoring van het financiële stelsel met mogelijk ernstige nadelige gevolgen voor het financiële stelsel en de reële economie in een specifieke lidstaat, te voorkomen en af te zwakken.

1 bis. De instellingen berekenen de systeemrisicobuffer ('B_{SR}') als volgt:

$$B_{SR} = r^T \cdot E^T + \sum_i r^i \cdot E^i$$

waarbij:

i = de index die het segment van blootstellingen als omschreven in lid 8 aangeeft;

r^T = het bufferpercentage dat geldt voor het totaal van de risicoposten van een instelling;

E^T = het totaal van de risicoposten van een instelling berekend overeenkomstig artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013;

r^i = het bufferpercentage dat geldt voor de risicoposten van segment van blootstellingen i, als bedoeld in lid 8;

E^i = de risicoblootstellingen van een instelling voor het segment van blootstellingen i berekend overeenkomstig artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013.

2. Voor de toepassing van lid 1 wijst de lidstaat de autoriteit aan die belast is met het bepalen van de systeemrisicobuffer en het bepalen voor welke blootstellingen en deelgroepen van instellingen die buffer van toepassing is. Deze autoriteit is de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit.
3. Voor de toepassing van lid 1 mag de betrokken bevoegde of aangewezen autoriteit, al naargelang, verlangen dat instellingen naast het tier 1-kernkapitaal dat wordt aangehouden om te voldoen aan de eigenvermogensvereiste die wordt opgelegd bij de punten a), b) en c) van artikel 92, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013, een systeemrisicobuffer aanhouden van tier 1-kernkapitaal, berekend in overeenstemming met lid 1 bis, op individuele, geconsolideerde of gesubconsolideerde basis, zoals van toepassing in overeenstemming met deel een, titel II, van die verordening. 4.

Instellingen mogen tier 1-kernkapitaal dat wordt aangehouden om te voldoen aan de voorschriften van lid 3, niet gebruiken om te voldoen aan vereisten opgelegd krachtens de punten a), b) en c) van artikel 92, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013 en de artikelen 104 bis, 129, 130 en 131 van deze richtlijn en richtsnoeren opgelegd in artikel 104 ter van deze richtlijn.

5. ☐
6. Indien een instelling deel uitmaakt van een groep of een subgroep waartoe een MSI of een ASI behoort, mag dat in geen geval tot gevolg hebben dat die instelling, op individuele basis, onderworpen is aan een gecombineerd buffervereiste dat lager uitvalt dan de som van de kapitaalconserveringsbuffer, de contracyclische kapitaalbuffer, de ASI-buffer en de systeemrisicobuffer, die op individuele basis op die instelling van toepassing zijn.
7. ☐
8. Een systeemrisicobuffer kan van toepassing zijn op:
  - a) alle blootstellingen die gesitueerd zijn in de lidstaat die die buffer bepaalt;

- b) onderstaande sectorale blootstellingen in de lidstaat die die buffer bepaalt:
  - i) alle blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen voor natuurlijke personen die gedekt zijn door niet-zakelijk onroerend goed;
  - ii) alle blootstellingen voor rechtspersonen die door hypotheek op zakelijk onroerend goed zijn gedekt;
  - iii) alle blootstellingen voor rechtspersonen met uitzondering van de onder ii) genoemde;
  - iv) alle blootstellingen voor rechtspersonen met uitzondering van de onder i) genoemde.
- c) alle blootstellingen in andere lidstaten, onder voorbehoud van de leden 14 en 17;
- d) sectorale blootstellingen, zoals bepaald in punt b), gevestigd in andere lidstaten slechts voor de erkenning van een door een andere lidstaat vastgesteld bufferpercentage overeenkomstig artikel 134;
- e) blootstellingen in derde landen;
- f) subsectoren van een van de in punt b) genoemde blootstellingscategorieën.

8 bis. Uiterlijk op [30 juni 2020] publiceert de EBA, na raadpleging van het ESRB, richtsnoeren over de passende subsectoren van blootstelling waarop de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit een systeemrisicobuffer kan toepassen overeenkomstig lid 8, onder f).

9. Een systeemrisicobuffer is van toepassing op alle blootstellingen of segmenten van blootstellingen als bedoeld in lid 8, van alle instellingen, of op een of meer deelgroepen van die instellingen, waarvoor de autoriteiten van de betrokken lidstaat overeenkomstig deze richtlijn bevoegd zijn, en wordt bepaald in geleidelijk of versneld opgelegde stappen van 0,5 procentpunt. Er kunnen verschillende vereisten worden ingevoerd voor verschillende deelgroepen van instellingen en segmenten van blootstellingen.

10. Bij het opleggen van de verplichting een systeemrisicobuffer aan te houden, neemt de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit het volgende in acht:
- a) de systeemrisicobuffer dient geen buitensporige nadelige gevolgen te hebben voor het geheel of voor delen van het financiële stelsel van andere lidstaten of van de Unie als geheel, waardoor hij een belemmering voor de werking van de interne markt zou vormen;
  - b) de systeemrisicobuffer dient door de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit ten minste om de twee jaar te worden beoordeeld.
  - c) de systeemrisicobuffer wordt niet toegepast voor risico's die gedekt worden door het in artikel 131 vastgestelde kader.
11. De bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit, al naargelang, stelt het ESRB één maand voor de bekendmaking van het in lid 15 bedoelde besluit daarvan in kennis. Het ESRB stuurt de kennisgevingen onverwijld naar de Commissie, de EBA en de bevoegde en aangewezen autoriteiten van de betrokken lidstaten. Indien een systeemrisicobufferpercentage van toepassing is op in derde landen gesitueerde blootstellingen, stelt de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit, al naargelang, tevens het ESRB in kennis en het ESRB stuurt de kennisgeving naar de toezichthoudende autoriteiten van deze derde landen. In deze kennisgeving worden gedetailleerd beschreven:
- a) het systeemrisico of het macroprudentiële risico in de lidstaat;
  - b) de redenen waarom de omvang van het systeemrisico of de macroprudentiële risico's een bedreiging vormt voor de stabiliteit van het financiële stelsel op nationaal niveau, die het systeemrisicobufferpercentage rechtvaardigt;
  - c) de redenen waarom de systeemrisicobuffer wellicht doeltreffend en evenredig wordt geacht om het risico af te zwakken;

- d) een beoordeling van de waarschijnlijke positieve of negatieve gevolgen van de systeemrisicobuffer voor de interne markt, op basis van informatie die de lidstaat ter beschikking heeft;
- e) de redenen waarom de bestaande maatregel uit hoofde van artikel 130 niet zal volstaan om het onderkende macroprudentiële risico of systeemrisico te ondervangen, rekening houdend met de relatieve doeltreffendheid van die maatregel;
- f) het systeemrisicobufferpercentage dat of de systeemrisicobufferpercentages die de bevoegde of aangewezen autoriteit, naargelang het geval, wenst op te leggen en voor welke blootstellingen het percentage geldt of de percentages gelden en de instellingen waarop de vereisten inzake het percentage of de percentages van toepassing zijn;
- g) indien het systeemrisicobufferpercentage van toepassing is op alle blootstellingen, een motivering van de reden waarom de autoriteit van oordeel is dat de systeemrisicobuffer geen overlapping is van de werking van de ASI-buffer bedoeld in artikel 131 van deze richtlijn.

12. Indien het bepalen of opnieuw bepalen van een of meer systeemrisicobufferpercentages niet voor de in lid 8 genoemde blootstellingscategorieën die onderworpen zijn aan de systeemrisicobuffer resulteert in een gecombineerd systeemrisicobufferpercentage van meer dan 3 % voor elk van de blootstellingen, volgt de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit, naargelang het geval, de procedure van lid 11 om het ESRB één maand voor de bekendmaking van het in lid 15 bedoelde besluit, op de hoogte te brengen.

Voor de toepassing van dit lid wordt de erkenning van een door een andere lidstaat overeenkomstig artikel 134 vastgesteld systeemrisicobufferpercentage niet meegerekend voor de drempel van 3%.

13. Indien het bepalen of opnieuw bepalen van een of meer systeemrisicobufferpercentages voor de in lid 8 genoemde blootstellingscategorieën die onderworpen zijn aan de systeemrisicobuffer, voor een van deze blootstellingen resulteert in een gecombineerd systeemrisicobufferpercentage van tussen de 3 % en 5 %, verzoekt de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit van de lidstaat die de buffer bepaalt, de Commissie om advies. De Commissie brengt binnen een maand na ontvangst van dit verzoek advies uit. Indien de Commissie een negatief advies uitbrengt, volgt de bevoegde autoriteit of, naargelang het geval, de aangewezen autoriteit van de lidstaat die de buffer bepaalt, dat advies of motiveert zij waarom zij dit niet doet. Indien de instelling waarop een of meer systeemrisicobufferpercentages van toepassing zijn een dochteronderneming is waarvan de moederonderneming in een andere lidstaat is gevestigd, stelt de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit de autoriteiten van die lidstaat, de Commissie en het ESRB, daarvan in kennis.

Binnen één maand na de kennisgeving geven de Commissie en het ESRB een aanbeveling betreffende de overeenkomstig dit lid genomen maatregelen af.

Indien de autoriteiten van de dochter- en de moederonderneming het oneens zijn over het systeemrisicobufferpercentage of de systeemrisicobufferpercentages die op die instelling van toepassing zijn, en in het geval van een negatieve aanbeveling van zowel de Commissie als het ESRB, kan de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit, naargelang het geval, de zaak overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 doorverwijzen naar de EBA en haar om bijstand verzoeken. Het besluit om het systeemrisicobufferpercentage of de systeemrisicobufferpercentages voor deze blootstellingen te bepalen, wordt opgeschort totdat de EBA een besluit heeft genomen.

Indien het besluit waarbij een of meer systeemrisicobufferpercentages worden bepaald een verlaging of geen wijziging ten opzichte van de eerder vastgestelde systeemrisicobufferpercentages inhoudt, moet de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit, naargelang het geval, zich alleen aan de in lid 11 beschreven procedures houden.

14. Indien het bepalen of opnieuw bepalen van een of meer systeemrisicobufferpercentages voor de in lid 8 genoemde blootstellingscategorieën voor een van deze blootstellingen resulteert in een gecombineerd systeemrisicobufferpercentage van meer dan 5 %, verzoekt de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit, naargelang het geval, om toestemming van de Commissie voor het invoeren van een systeemrisicobuffer. Binnen een maand na de in lid 11 bedoelde kennisgeving verstrekt het ESRB de Commissie een advies over de vraag of het systeemrisicobufferpercentage of de systeemrisicobufferpercentages passend wordt geacht. Overeenkomstig artikel 34, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 kan de EBA de Commissie ook haar advies betreffende dat systeemrisicobufferpercentage of die systeemrisicobufferpercentages verstrekken.

Binnen twee maanden na ontvangst van het ESRB-advies stelt de Commissie, rekening houdend met de beoordeling door het ESRB en, in voorkomend geval, de EBA, en mits zij zich ervan vergewist heeft dat het systeemrisicobufferpercentage of de systeemrisicobufferpercentages geen buitenproportionele nadelige gevolgen hebben voor het geheel of voor delen van het financiële stelsel in andere lidstaten of van de Unie als geheel, waardoor het een belemmering voor de goede werking van de interne markt zou vormen, een uitvoeringshandeling vast waarbij de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit, naargelang het geval, toestemming krijgt de voorgenomen maatregel te nemen.

Indien het besluit waarbij het systeemrisicobufferpercentage wordt bepaald een verlaging of geen wijziging ten opzichte van de eerder vastgestelde systeemrisicobufferpercentages inhoudt, moet de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit, naargelang het geval, zich alleen aan de in lid 11 beschreven procedures houden.

15. Elke bevoegde autoriteit of aangewezen autoriteit, naargelang het geval, kondigt het bepalen of opnieuw bepalen van een of meer systeemrisicobufferpercentages aan via publicatie op een passende website. De aankondiging bevat ten minste de volgende informatie:
- a) het systeemrisicobufferpercentage of de systeemrisicobufferpercentages;
  - b) de instellingen waarop de systeemrisicobuffer van toepassing is;
  - b1) de blootstellingen waarop het systeemrisicobufferpercentage of de systeemrisicobufferpercentages van toepassing zijn;
  - c) een rechtvaardiging voor het bepalen of opnieuw bepalen van het systeemrisicobufferpercentage of de systeemrisicobufferpercentages;
  - d) de datum met ingang waarvan de instellingen de bepaalde of opnieuw bepaalde systeemrisicobuffer moeten toepassen; en
  - e) de namen van de landen waar de in die landen gesitueerde blootstellingen in de systeemrisicobuffer in aanmerking worden genomen.

Indien de publicatie van de onder c) vereiste informatie de stabiliteit van het financiële stelsel in gevaar kan brengen, wordt de uit hoofde van punt c) vereiste informatie niet in de aankondiging opgenomen.

16. Indien een instelling niet ten volle aan het vereiste van lid 1 van dit artikel voldoet, is zij onderworpen aan de in artikel 141, leden 2 en 3, bepaalde beperkingen op uitkeringen.

Indien, gelet op het relevante systeemrisico, de toepassing van deze beperkingen op uitkeringen er niet toe leidt dat het tier 1-kernkapitaal van de instelling op toereikende wijze verbetert, kunnen de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 64 aanvullende maatregelen nemen.

17. Indien de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit, naargelang het geval, besluit de buffer vast te stellen op basis van blootstellingen in andere lidstaten, wordt de buffer gelijkelijk vastgesteld voor alle blootstellingen binnen de Unie, tenzij de buffer wordt ingesteld om het door een andere lidstaat overeenkomstig artikel 134 vastgestelde systeemrisicobufferpercentage te erkennen.

Artikel 134

Erkenning van een systeemrisicobufferpercentage

1. Andere lidstaten kunnen het overeenkomstig artikel 133 bepaalde systeemrisicobufferpercentage erkennen en kunnen dit bufferpercentage toepassen op instellingen waaraan op nationaal niveau vergunning is verleend, voor blootstellingen die gesitueerd zijn in de lidstaat die dat bufferpercentage bepaalt.
  2. Indien lidstaten het systeemrisicobufferpercentage erkennen voor instellingen waaraan op nationaal niveau vergunning is verleend, stellen zij het ESRB daarvan in kennis. Het ESRB stuurt de kennisgevingen onverwijld naar de Commissie, de EBA en de lidstaat die het systeemrisicobufferpercentage bepaalt.
  3. Bij zijn beslissing om een systeemrisicobufferpercentage al dan niet te erkennen, neemt een lidstaat de informatie in overweging die wordt verstrekt door de lidstaat die dat bufferpercentage overeenkomstig artikel 133, leden 11, 12 of 13, bepaalt.
- 3 bis. Indien lidstaten een systeemrisicobufferpercentage erkennen voor instellingen waaraan op nationaal niveau vergunning is verleend, mag die systeemrisicobuffer worden gecumuleerd met de overeenkomstig artikel 133 toegepaste systeemrisicobuffer, op voorwaarde dat de buffers verschillende risico's bestrijken. Indien de buffers dezelfde risico's bestrijken, is alleen de hoogste buffer van toepassing.

4. De lidstaat die een systeemrisicobufferpercentage overeenkomstig artikel 133 bepaalt, kan het ESRB verzoeken een aanbeveling als bedoeld in artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1092/2010 te doen aan een of meer lidstaten die het systeemrisicobufferpercentage kunnen erkennen."

30 b) artikel 136 wordt vervangen door:

"Artikel 136

Bepalen van contracyclische bufferpercentages

1. Elke lidstaat wijst een overheidsinstantie of -lichaam aan (de "aangewezen autoriteit") die verantwoordelijk is voor het bepalen van het contracyclische bufferpercentage voor die lidstaat.
2. Elke aangewezen autoriteit berekent voor elk kwartaal een bufferrichtsnoer als ijkpunt voor haar oordeelsvorming bij het overeenkomstig lid 3 bepalen van het contracyclische bufferpercentage. Het bufferrichtsnoer is een betekenisvolle weergave van de kredietcyclus en de risico's als gevolg van buitensporige kredietgroei in de lidstaat en houdt naar behoren rekening met de specifieke kenmerken van de nationale economie. Het wordt gebaseerd op de afwijking van de krediet/bbp-ratio ten opzichte van de langetermijntrend, rekening houdend met, onder meer:
  - a) een indicator van de kredietgroei in dat rechtsgebied en, in het bijzonder, een indicator die de veranderingen in het verleende krediet als percentage van het bbp in die lidstaat weergeeft;
  - b) actuele richtsnoeren die door het ESRB overeenkomstig artikel 135, lid 1, onder b), zijn afgegeven.

3. Elk kwartaal beoordeelt elke aangewezen autoriteit de geschiktheid van het contracyclische bufferpercentage voor haar lidstaat, en bepaalt zij daarnaast het bufferpercentage of past zij dit indien nodig aan. Daarbij houdt zij rekening met:
  - a) het bufferrichtsnoer dat overeenkomstig lid 2 is berekend;
  - b) actuele richtsnoeren die door het ESRB overeenkomstig artikel 135, lid 1, onder a), c) en d), zijn opgesteld, en elke aanbeveling die door het ESRB is afgegeven betreffende het bepalen van een bufferpercentage;
  - c) andere variabelen die de aangewezen autoriteit relevant acht voor het ondervangen van het cyclische systeemrisico.
4. Het contracyclische bufferpercentage, uitgedrukt ten opzichte van het totaal van de risicoposten berekend in overeenstemming met artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013, van instellingen die in die lidstaat kredietblootstellingen hebben, moet tussen 0 % en 2,5 % liggen, gekalibreerd in stappen van 0,25 procentpunt of veelvouden van 0,25 procentpunt. Indien dit op grond van de in lid 3 uiteengezette overwegingen gerechtvaardigd is, kan een aangewezen autoriteit voor het in artikel 140, lid 2, van deze richtlijn genoemde doeleinde een contracyclisch bufferpercentage bepalen van meer dan 2,5 % van het totaal van de risicoposten berekend in overeenstemming met artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013.

5. Als een aangewezen autoriteit voor het eerst een contracyclisch bufferpercentage van meer dan nul bepaalt of indien zij daarna het geldende contracyclische bufferpercentage verhoogt, bepaalt zij ook vanaf welke datum de instellingen bij de berekening van hun instellings-specifieke contracyclische kapitaalbuffer die verhoogde buffer moeten toepassen. Die datum mag niet later vallen dan 12 maanden na de datum waarop het bepalen van de verhoogde buffer overeenkomstig lid 7 is bekendgemaakt. Als de datum eerder valt dan 12 maanden nadat het bepalen van de verhoogde buffer is bekendgemaakt, wordt deze kortere uiterste termijn voor de toepassing gerechtvaardigd op grond van uitzonderlijke omstandigheden.
6. Als een aangewezen autoriteit het bestaande contracyclische bufferpercentage verlaagt, al dan niet naar nul, bepaalt zij ook een richtperiode gedurende welke geen verhoging van de buffer wordt verwacht. Deze richtperiode is echter niet bindend voor de aangewezen autoriteit.
7. Elke aangewezen autoriteit maakt de driemaandelijke beoordeling van het contracyclische bufferpercentage en, in voorkomend geval, de herziening ervan bekend door middel van publicatie op haar website. De aankondiging bevat ten minste de volgende informatie:
  - a) het toepasselijke contracyclische bufferpercentage;
  - b) de relevante krediet/bbp-ratio en de afwijking ervan ten opzichte van de langetermijntrend;
  - c) het bufferrichtsnoer dat overeenkomstig lid 2 is berekend;
  - d) een motivering van dat bufferpercentage;
  - e) als het bufferpercentage verhoogd wordt, de datum met ingang waarvan de instellingen dit verhoogde bufferpercentage bij de berekening van hun instellingsspecifieke contracyclische kapitaalbuffer moeten toepassen;

- f) als de onder e) bedoelde datum eerder valt dan 12 maanden na de datum van de overeenkomstig dit lid gedane bekendmaking, een vermelding van de uitzonderlijke omstandigheden die de kortere uiterste termijn voor de toepassing rechtvaardigen;
- g) als het bufferpercentage verlaagd wordt, de richtperiode gedurende welke geen verhoging van het bufferpercentage wordt verwacht, samen met een motivering van die periode.

De aangewezen autoriteiten nemen alle redelijke stappen om de timing van die bekendmaking te coördineren.

De aangewezen autoriteiten stellen het ESRB in kennis van elke stijging of daling van het contracyclische bufferpercentage en van de in de punten a) tot en met g) genoemde vereiste gegevens. Al deze bufferpercentages waarvan kennis is gegeven en de daarmee verband houdende gegevens worden door het ESRB op zijn website gepubliceerd."

31) In artikel 141 worden de leden 1 tot en met 6 vervangen door:

"1. Instellingen die aan het gecombineerde-buffervereiste voldoen, verrichten geen uitkeringen in verband met tier 1-kernkapitaal die ertoe leiden dat dit kapitaal wordt verlaagd tot een peil waarop niet langer aan het gecombineerde-buffervereiste wordt voldaan.

2. Instellingen die niet aan het gecombineerde-buffervereiste voldoen, berekenen het maximaal uitkeerbare bedrag (Maximum Distributable Amount - MDA) overeenkomstig lid 4 en delen het MDA mee aan de bevoegde autoriteit.

Indien de eerste alinea van toepassing is, verrichten de instellingen geen van de volgende handelingen voordat zij het MDA hebben berekend:

- a) een uitkering verrichten in verband met tier 1-kernkapitaal;
- b) een verplichting aangaan tot het betalen van variabele beloning of van uitkeringen uit hoofde van discretionaire pensioenen, of tot het betalen van variabele beloning als de betalingsverplichting is aangegaan op het ogenblik dat de instelling niet aan de gecombineerde-buffervereisten voldeed;
- c) betalingen verrichten op instrumenten van het aanvullend tier 1-kapitaal.

3. Indien een instelling het gecombineerde-buffervereiste niet haalt of niet overschrijdt, keert zij niet meer uit dan het MDA berekend overeenkomstig lid 4 door middel van een handeling als bedoeld in de punten a), b) en c) van lid 2, tweede alinea.

4. De instellingen berekenen het MDA door het overeenkomstig lid 5 berekende bedrag te vermenigvuldigen met de overeenkomstig lid 6 bepaalde factor. Het MDA wordt verminderd door elk van de in lid 2, tweede alinea, onder a), b) of c), bedoelde maatregelen.

5. Het overeenkomstig lid 4 te vermenigvuldigen bedrag bestaat uit:

- a) tussentijdse winsten die niet in het tier 1-kernkapitaal overeenkomstig artikel 26, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 zijn opgenomen, exclusief elke uitkering van winst of elke betaling in verband met de in lid 2, tweede alinea, onder a), b) of c), van dit artikel vermelde handelingen;

vermeerderd met

- b) eindejaarswinsten die niet in het tier 1-kernkapitaal overeenkomstig artikel 26, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 zijn opgenomen, exclusief elke uitkering van winst of elke betaling in verband met de in lid 2, tweede alinea, onder a), b) of c), van dit artikel vermelde handelingen;

min

- c) (bedragen die als belasting verschuldigd zouden zijn als de in dit lid, onder a) en onder b), genoemde elementen werden ingehouden.

6. De factor wordt op de volgende wijze vastgesteld:

- a) indien het door de instelling aangehouden tier 1-kernkapitaal dat niet wordt gebruikt om te voldoen aan een van de eigenvermogensvereisten als bedoeld in artikel 92, lid 1, onder a), b) en c), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en artikel 104, lid 1, onder a), van deze richtlijn, uitgedrukt als percentage van het totaal van de risicoposten berekend in overeenstemming met artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013, binnen het eerste (dit wil zeggen het laagste) kwartiel van het gecombineerde-buffervereiste ligt, is de factor 0;

- b) indien het door de instelling aangehouden tier 1-kernkapitaal dat niet wordt gebruikt om te voldoen aan een van de eigenvermogensvereisten als bedoeld in artikel 92, lid 1, onder a), b) en c), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en artikel 104, lid 1, onder a), van deze richtlijn, uitgedrukt als percentage van het totale bedrag van de risicoposten berekend in overeenstemming met artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013, binnen het tweede kwartiel van het gecombineerde-buffervereiste ligt, is de factor 0,2;
- c) indien het door de instelling aangehouden tier 1-kernkapitaal dat niet wordt gebruikt om te voldoen aan de eigenvermogensvereisten als bedoeld in artikel 92, lid 1, onder a), b) en c), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en artikel 104, lid 1, onder a), van deze richtlijn, uitgedrukt als percentage van het totaal van de risicoposten berekend in overeenstemming met artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013, binnen het derde kwartiel van het gecombineerde-buffervereiste ligt, is de factor 0,4;
- d) indien het door de instelling aangehouden tier 1-kernkapitaal dat niet wordt gebruikt om te voldoen aan de eigenvermogensvereisten als bedoeld in artikel 92, lid 1, onder b) en c), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en artikel 104, lid 1, onder a), van deze richtlijn, uitgedrukt als percentage van het totaal van de risicoposten berekend in overeenstemming met artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013, binnen het vierde (dit wil zeggen het hoogste) kwartiel van het gecombineerde-buffervereiste ligt, is de factor 0,6.

De ondergrens en de bovengrens van elk kwartiel van het gecombineerde-buffervereiste worden als volgt berekend:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Qn - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Qn$$

"Qn" is het volgnummer van het desbetreffende kwartiel."

32) het volgende artikel 141 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 141 bis

Niet-voldoening van het gecombineerde-buffervereiste

Een instelling wordt geacht niet aan het gecombineerde-buffervereiste te voldoen voor de toepassing van artikel 141 wanneer zij niet over eigen vermogen en in aanmerking komende passiva beschikt volgens de hoeveelheid en de hoedanigheid die noodzakelijk zijn om tegelijkertijd te voldoen aan het vereiste bedoeld in artikel 128, punt 6, en aan elk van de volgende vereisten in:

- a) artikel 92, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en artikel 104, lid 1, onder a), van deze richtlijn;
- b) artikel 92, lid 1, onder b), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en artikel 104, lid 1, onder a), van deze richtlijn;

- c) artikel 92, lid 1, onder c), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en artikel 104, lid 1, onder a), van deze richtlijn."

32 a) na artikel 141 bis worden de volgende nieuwe artikelen 141 ter en 141 quater ingevoegd:

"Artikel 141 ter

Beperkingen op uitkeringen bij niet-voldoening aan het hefboomratiobuffervereiste

1. Instellingen die aan het hefboomratiobuffervereiste voldoen overeenkomstig artikel 92, lid 1 bis, van Verordening (EU) nr. 575/2013, verrichten geen uitkeringen in verband met tier 1-kapitaal die ertoe leiden dat dit kapitaal wordt verlaagd tot een peil waarop niet langer aan het hefboomratiobuffervereiste wordt voldaan.
2. Instellingen die niet aan het hefboomratiobuffervereiste voldoen, berekenen het met de hefboomratio verband houdende maximaal uitkeerbare bedrag (Maximum Distributable Amount - "L-MDA") overeenkomstig lid 4 en delen het L-MDA mee aan de bevoegde autoriteit.

Indien de eerste alinea van toepassing is, verrichten de instellingen geen van de volgende handelingen voordat zij het L-MDA hebben berekend:

- a) een uitkering verrichten in verband met tier 1-kernkapitaal;
- b) een verplichting aangaan tot het betalen van variabele beloning of van uitkeringen uit hoofde van discretionaire pensioenen, of tot het betalen van variabele beloning als de betalingsverplichting is aangegaan op het ogenblik dat de instelling niet aan de gecombineerde-buffervereisten voldeed;
- c) betalingen verrichten op instrumenten van het aanvullend tier 1-kapitaal.

3. Indien een instelling niet voldoet aan het hefboomratiobuffervereiste of deze niet overschrijdt, keert zij niet meer uit dan het L-MDA berekend overeenkomstig lid 4 door middel van een handeling bedoeld in de punten a), b) en c) van lid 2, tweede alinea.
4. De instellingen berekenen het L-MDA door de overeenkomstig lid 5 berekende som te vermenigvuldigen met de overeenkomstig lid 6 bepaalde factor. Het L-MDA wordt verminderd door elk van de in lid 2, tweede alinea, onder a), b) of c), bedoelde maatregelen.
5. Het overeenkomstig lid 4 te vermenigvuldigen bedrag bestaat uit:
  - a) tussentijdse winsten die niet in het tier 1-kernkapitaal overeenkomstig artikel 26, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 zijn opgenomen, exclusief elke uitkering van winst of elke betaling in verband met de in lid 2, tweede alinea, onder a), b) of c), van dit artikel vermelde handelingen;

vermeerderd met

- b) eindejaarswinsten die niet in het tier 1-kernkapitaal overeenkomstig artikel 26, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 zijn opgenomen, exclusief elke uitkering van winst of elke betaling in verband met de in lid 2, tweede alinea, onder a), b) of c), van dit artikel vermelde handelingen;

min

- c) bedragen die als belasting verschuldigd zouden zijn als de in dit lid, onder a) en onder b), genoemde elementen werden ingehouden.

6. De in lid 4 bedoelde factor wordt als volgt bepaald:

- a) indien het door de instelling aangehouden tier 1-kapitaal dat niet wordt gebruikt om te voldoen aan de vereisten van artikel 92, lid 1, punt d) van Verordening (EU) nr. 575/2013, en artikel 104, lid 1, punt a), van deze richtlijn, wanneer het risico van buitensporige hefboomwerking niet voldoende wordt gedekt door artikel 92, lid 1, punt d), van Verordening (EU) nr. 575/2013, uitgedrukt als een percentage van de totale risicoblootstelling, berekend in overeenstemming met artikel 429, lid 4, van Verordening (EU) nr. 575/2013, binnen het eerste (dit wil zeggen het laagste) kwartiel van de hefboomratiobuffervereiste is, is de factor 0;
- b) indien het door de instelling aangehouden tier 1-kapitaal dat niet wordt gebruikt om te voldoen aan de vereisten van artikel 92, lid 1, punt d), en artikel 92 bis, lid 1, punt b), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en artikel 104, lid 1, punt a), van deze richtlijn, wanneer het risico van buitensporige hefboomwerking niet voldoende wordt gedekt door artikel 92, lid 1, punt d), van Verordening (EU) nr. 575/2013, uitgedrukt als een percentage van de totale risicoblootstelling, berekend in overeenstemming met artikel 429, lid 4, van Verordening (EU) nr. 575/2013, binnen het tweede kwartiel van de hefboomratiobuffervereiste is, is de factor 0,2;
- c) indien het door de instelling aangehouden tier 1-kapitaal dat niet wordt gebruikt om te voldoen aan de vereisten van artikel 92, lid 1, punt d) van Verordening (EU) nr. 575/2013 en artikel 104, lid 1, punt a), van deze richtlijn, wanneer het risico van buitensporige hefboomwerking niet voldoende wordt gedekt door artikel 92, lid 1, punt d), van Verordening (EU) nr. 575/2013, uitgedrukt als een percentage van de totale risicoblootstelling, berekend in overeenstemming met artikel 429, lid 4, van Verordening (EU) nr. 575/2013, binnen het derde kwartiel van de hefboomratiobuffervereiste is, is de factor 0,4;

- d) indien het door de instelling aangehouden tier 1-kapitaal dat niet wordt gebruikt om te voldoen aan de vereisten van artikel 92, lid 1, punt d) van Verordening (EU) nr. 575/2013 en artikel 104, lid 1, punt a), van deze richtlijn, wanneer het risico van buitensporige hefboomwerking niet voldoende wordt gedekt door artikel 92, lid 1, punt d), van Verordening (EU) nr. 575/2013, uitgedrukt als een percentage van de totale risicoblootstelling, berekend in overeenstemming met artikel 429, lid 4, van Verordening (EU) nr. 575/2013, binnen het vierde (dat wil zeggen het hoogste) kwartiel van de hefboomratiobuffervereiste is, is de factor 0,6.

De ondergrens en de bovengrens van elk kwartiel van het hefboomratiobuffervereiste worden als volgt berekend:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Leverage ratio buffer requirement}}{4} \times (Qn - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Leverage ratio buffer requirement}}{4} \times Qn$$

"Qn" is het volgnummer van het desbetreffende kwartiel."

7. De bij dit artikel vastgestelde beperkingen zijn uitsluitend van toepassing op betalingen die resulteren in een vermindering van het tier 1-kapitaal of in een vermindering van de winst, en indien opschorting van betaling of niet-betaling geen wanbetaling vormt en evenmin een voorwaarde is voor het inleiden van een procedure overeenkomstig de op de instelling toepasselijke insolventieregeling.

8. Indien een instelling niet voldoet aan het hefboomratiobuffervereiste en voornemens is een deel van haar uitkeerbare winst uit te keren of een in lid 2, tweede alinea, onder a), b) en c), vermelde handeling te stellen, stelt zij de bevoegde autoriteit daarvan in kennis en verstrekt zij de informatie bedoeld in artikel 141, lid 8, van de RKV, met uitzondering van punt a), iii), en het L-MDA, berekend overeenkomstig lid 4.
9. De instellingen passen regelingen toe die ervoor zorgen dat het bedrag van de uitkeerbare winst en het L-MDA nauwkeurig worden berekend, en zijn in staat op verzoek de nauwkeurigheid van deze berekening aan de bevoegde autoriteit aan te tonen.
10. Voor de toepassing van de leden 1 en 2 omvat een uitkering in verband met tier 1-kapitaal de bestanddelen die worden opgesomd in artikel 141, lid 10.

Artikel 141 quater

Niet-voldoening aan het hefboomratiobuffervereiste

Een instelling wordt geacht niet aan het hefboomratiobuffervereiste te voldoen voor de toepassing van artikel 141 ter wanneer zij over onvoldoende tier 1-kapitaal beschikt om tegelijkertijd te voldoen aan het vereiste van artikel 92, lid 1 bis van Verordening (EU) nr. 575/2013 en het vereiste van artikel 92, lid 1, onder d) van Verordening (EU) nr. 575/2013 en artikel 104, lid 1, onder a) van deze richtlijn, wanneer het risico van buitensporige hefboomwerking niet voldoende wordt gedekt door artikel 92, lid 1, onder d) van Verordening (EU) nr. 575/2013."

32 b) artikel 142, lid 1, eerste alinea, wordt vervangen door:

"1. Indien een instelling niet voldoet aan het gecombineerde buffervereiste of, waar van toepassing, aan het hefboomratiobuffervereiste, stelt zij een kapitaalconserveringsplan op en dient zij dit uiterlijk vijf werkdagen nadat zij heeft geconstateerd dat zij niet aan dat vereiste voldoet, bij de bevoegde autoriteit in, tenzij de bevoegde autoriteit een langere termijn toestaat, welke termijn ten hoogste tien dagen mag bedragen."

33) [ ]

34) in artikel 146 wordt punt a) geschrapt.

(34a) na artikel 159 wordt het volgende nieuwe hoofdstuk ingevoegd:

"HOOFDSTUK 1 bis RKV

Overgangsbepalingen inzake financiële holdings en gemengde financiële holdings

Artikel 159 bis

Overgangsbepalingen inzake goedkeuring van financiële holdings en gemengde financiële holdings

Financiële moederholdings en gemengde financiële moederholdings die reeds bestaan op de [datum van inwerkingtreding van deze richtlijn], verzoeken uiterlijk [twee jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn] om goedkeuring krachtens artikel 21 bis van deze richtlijn. Indien een financiële holding of een gemengde financiële holding uiterlijk [twee jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn] geen verzoek om goedkeuring indient, worden er passende maatregelen genomen krachtens artikel 21 bis, lid 5.

Tijdens de overgangperiode als bedoeld in de eerste alinea, beschikken de bevoegde autoriteiten over alle noodzakelijke toezichtbevoegdheden die hun in overeenstemming met deze richtlijn worden verleend met betrekking tot financiële holdings of gemengde financiële holdings die onderworpen zijn aan de goedkeuring krachtens artikel 21 bis met het oog op het toezicht op geconsolideerde basis".

35) aan artikel 161 wordt het volgende lid 10 toegevoegd:

"10. Uiterlijk op 31 december 2023 evalueert de Commissie de tenuitvoerlegging en toepassing van de toezichtbevoegdheden bedoeld onder j) en l) van artikel 104, lid 1, en brengt zij daarover verslag uit aan het Europees Parlement en aan de Raad. ".

Artikel 2

Omzetting

1. De lidstaten stellen uiterlijk 18 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast om aan deze richtlijn te voldoen en maken deze bekend. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mede.

Zij passen deze bepalingen toe vanaf [18 maanden + 1 dag na de inwerkingtreding van deze richtlijn]. De bepalingen die nodig zijn om te voldoen aan de wijzigingen bedoeld in de punten 13 en 18 van artikel 1, welke voorzien in wijziging van de artikelen 84 en 98 van Richtlijn 2013/36/EU, zijn echter van toepassing met ingang van [twee jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn], en de bepalingen die nodig zijn om te voldoen aan de wijzigingen bedoeld in de punten 32 bis en 32 ter, zijn van toepassing vanaf 1 januari 2022.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Artikel 4

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter
